

ΕΤΗΣΙΕΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΧΡΗΣΗΣ 2021

ΜITSUI SUMITOMO INSURANCE COMPANY
EUROPE LTD

ΑΡ.Μ.Α.Ε. 12947/05/Β/86/127

ΑΡ.Γ.Ε.Μ.Η 123251199001

Α.Φ.Μ. 098029973

 Λ.Αμαλίας 26 Α , 10557 , Αθήνα

 210 32 27 932

**Ετήσιες Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις
Χρήσεως 2021**

**MITSUI SUMITOMO INSURANCE CO.,
(EUROPE) LTD**

**Σύμφωνα με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς
που έχουν εγκριθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση**

Οι Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις που παρατίθενται, εγκρίθηκαν από το Διοικητικό Συμβούλιο της «ΦΙΝΤΕΝΣΙΑ Α.Ε.» την 1 Ιουνίου 2022 και θα δημοσιοποιηθούν με την ανάρτηση τους στο διαδίκτυο στη διεύθυνση www.fidentia.gr.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΤΗΣΙΕΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2021 ΚΑΙ ΤΗΣ ΧΡΗΣΗΣ ΠΟΥ ΕΛΗΞΕ ΤΗΝ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΑΥΤΗ

Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Θέσης	4
Κατάσταση Συνολικών Εισοδημάτων	5
Κατάσταση Ταμειακών Ροών.....	6
Κατάσταση Μεταβολών Ιδίων Κεφαλαίων	6

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

1. Γενικές Πληροφορίες για την Εταιρία.....	7
2. Κύριες Λογιστικές Αρχές.....	8
3. Στοιχεία και πληροφορίες χρήσης.....	30

Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Θέσης

(Ποσά σε χιλ. ευρώ)

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ

Λοιπές Απαιτήσεις

Σύνολο Ενεργητικού

Σημ. 31/12/2021 31/12/2020

61 57

61 57

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ

Εκκρεμείς αποζημιώσεις ζημιών και ζωής

Σύνολο Μαθηματικών αποθεμάτων και τεχνικών προβλεψεων

0 0

0 0

ΙΔΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

Υποχρεώσεις

Υποχρεώσεις προς ασφαλιστές, πράκτορες και σνεργάτες

Λοιπές υποχρεώσεις

Λοιπές προβλέψεις

1 1

24 20

0 0

24 20

Σύνολο υποχρεώσεων και προβλέψεων

24 20

Αποθεματικά

Σύνολο Ιδίων Κεφαλαίων

37 37

Σύνολο Ιδίων Κεφαλαίων και υποχρεώσεων

37 37

61 57

Κατάσταση Συνολικών Εισοδημάτων

	Σημ. 01/01-31/12/21 1/01-31/12/20	
(Ποσά σε χιλ. ευρώ)		
Λοιπά έσοδα	6	0
	<u>6</u>	<u>0</u>
Αποζημιώσεις ασφαλισμένων	0	0
Έξοδα διοικητικής λειτουργίας	-2	-2
Λοιπά Έξοδα	0	-6
Κέρδος (Ζημία) προ φόρων	<u>4</u>	<u>-8</u>
Φόρος Εισοδήματος	0	0
Κέρδος (Ζημία) περιόδου	<u>4</u>	<u>-8</u>
Λοιπά συνολικά εισοδήματα:		
Συγκεντρωτικά συνολικά εισοδήματα περιόδου	<u>4</u>	<u>-8</u>

Κατάσταση Ταμειακών Ροών

	31/12/2020	31/12/2020
(Ποσά σε χιλ. ευρώ)		
Καθαρά Κέρδη/Ζημιές προ φόρων	4	-8
Ταμειακές ροές από λειτουργικές δραστηριότητες πριν τις μεταβολές στα λειτουργικά περουσιακά στοιχεία	4	-8
Μεταβολές στα λειτουργικά περουσιακά στοιχεία		
Αύξηση / (Μείωση) απαιτήσεων / υποχρεώσεων	-4	8
Καθαρές ταμειακές ροές από λειτουργικές δραστηριότητες	0	0
Ταμειακές ροές από επενδυτικές δραστηριότητες		
Καθαρές ταμειακές ροές από επενδυτικές δραστηριότητες	0	0
Ταμειακές ροές από χρηματοδοτικές δραστηριότητες		
Καθαρές ταμειακές ροές από χρηματοδοτικές δραστηριότητες	0	0
Καθαρή αύξηση (μείωση) ταμειακών διαθεσίμων και ισοδυνάμων	0	0
Ταμείο και ταμειακά ισοδύναμα στην αρχή της χρήσης	0	0
Ταμείο και ταμειακά ισοδύναμα στο τέλος της χρήσης	0	0

(Ποσά σε χιλ. ευρώ)	Μετοχικό κεφάλαιο	Αποθεματικά	Σωρευμένα Κέρδη/Ζημιές	Σύνολο ιδίων Κεφαλαίων
Σημ.				
Υπόλοιπα 01/01/2020	0	37	0	37
Υπόλοιπα 31/12/2020	0	37	0	37
Υπόλοιπα 31/12/2021	0	37	0	37

Οι σημειώσεις που ακολουθούν αποτελούν αναπόσπαστο μέρος των ανωτέρω τελικών οικονομικών καταστάσεων της 31/12/2021

1. ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑ

1.1 Γενικές πληροφορίες για την Εταιρία

Η «MITSUI SUMITOMO INSURANCE COMPANY EUROPE LTD», (ΑΡ.Μ.Α.Ε. 12947/05/Β/86/127), (ΑΡ. Γ.Ε.ΜΗ. 123251199001) ιδρύθηκε με τη νομική μορφή υποκαταστήματος αλλοδαπής ασφαλιστικής εταιρείας και έχει σκοπό την παροχή όλων των ειδών των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών καλύψεων. Έχει την έδρα της στο Λονδίνο και αντιπροσωπεύεται νόμιμα στην Ελλάδα από την εταιρεία ΦΙΝΤΕΝΣΙΑ Α.Ε. η οποία εδρεύει στην διεύθυνση Λεωφόρο Αμαλίας 26α, Τ.Κ. 10557, Αθήνα.

1.2 Κανονιστικό πλαίσιο

Η «MITSUI SUMITOMO INSURANCE COMPANY EUROPE LTD» διέπεται από τις διατάξεις του νόμου των ανωνύμων εταιρειών Ν.4548/2018 και από τις ειδικότερες διατάξεις του Ν.4364/2016 «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα ΙΙ), στα άρθρα 2 και 8 της Οδηγίας 2014/51/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Απριλίου 2014 σχετικά με την τροποποίηση των Οδηγιών 2003/71/ΕΚ και 2009/138/ΕΚ, και των Κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1060/2009, (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 και (ΕΕ) αριθ. 1095/2010, όσον αφορά τις εξουσίες της Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (εφεξής ΕΑΑΕΣ) και της Ευρωπαϊκής Αρχής Κινητών Αξιών και Αγορών, καθώς και στο άρθρο 4 της Οδηγίας 2011/89/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2011, σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία των χρηματοπιστωτικών οντοτήτων που ανήκουν σε χρηματοπιστωτικούς ομίλους ετερογενών δραστηριοτήτων και συναφείς διατάξεις της νομοθεσίας περί της ιδιωτικής ασφάλισης» όπως ισχύουν σήμερα.

Εποπτεύουσα αρχή είναι η Διεύθυνση Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης της Τραπεζικής της Ελλάδος.

2. ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

2.1 Αρχές παρουσίασης των Οικονομικών Καταστάσεων

Οι Χρηματοοικονομικές καταστάσεις της χρήσης που έληξε την 31 Δεκεμβρίου 2021 (οι «οικονομικές καταστάσεις»), έχουν συνταχθεί σύμφωνα με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (εφεξής «Δ.Π.Χ.Α.») όπως αυτά έχουν υιοθετηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα υιοθετημένα από την Ε.Ε. Δ.Π.Χ.Α. μπορεί να διαφέρουν από αυτά που έχουν εκδοθεί από το Συμβούλιο των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB), αν νέα ή τροποποιημένα Δ.Π.Χ.Α. δεν υιοθετηθούν από την Ε.Ε. Κατά την 31 Δεκεμβρίου 2021 δεν υπήρχαν πρότυπα που δεν είχαν υιοθετηθεί και να είναι σε ισχύ για τη χρήση που έληξε την 31 Δεκεμβρίου 2021, τα οποία να επηρέαζαν τις οικονομικές καταστάσεις. Τα ποσά στις οικονομικές καταστάσεις απεικονίζονται σε χιλιάδες Ευρώ (εκτός εάν αναφέρεται διαφορετικά). Όταν κρίνεται απαραίτητο, τα συγκριτικά στοιχεία αναπροσαρμόζονται για να συμβαδίζουν με αλλαγές στην παρουσίαση κατά τις τρέχουσες χρήσεις. Οι οικονομικές καταστάσεις έχουν συνταχθεί σύμφωνα με την αρχή του ιστορικού κόστους, με εξαίρεση το χαρτοφυλάκιο ακινήτων και επενδύσεων διαθέσιμων προς πώληση, τα οποία αποτιμώνται στην εύλογη αξία τους.

Η σύνταξη των Οικονομικών Καταστάσεων σύμφωνα με τα Δ.Π.Χ.Α., προϋποθέτει τη διενέργεια εκτιμήσεων και παραδοχών, οι οποίες ενδέχεται να επηρεάσουν τόσο τα λογιστικά υπόλοιπα των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων, όσο και τις απαιτούμενες γνωστοποιήσεις για ενδεχόμενες απαιτήσεις και υποχρεώσεις κατά την ημερομηνία σύνταξης των Οικονομικών Καταστάσεων, όπως επίσης και το ύψος των εσόδων και εξόδων που αναγνωρίστηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς. Τα πραγματικά μελλοντικά αποτελέσματα ενδέχεται να διαφέρουν από τα δημοσιευμένα. Οι περιοχές στις οποίες απαιτείται περισσότερο η διενέργεια εκτιμήσεων και κρίση της Διοίκησης αναφέρονται στην παράγραφο 2.20.

Η χρήση των διαθέσιμων πληροφοριών και η άσκηση εκτιμήσεων και παραδοχών στην εφαρμογή των λογιστικών αρχών, αποτελούν αναπόσπαστα στοιχεία για τη διενέργεια εκτιμήσεων.

Οι οικονομικές καταστάσεις έχουν συνταχθεί με βάση την αρχή της συνέχισης της επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Στη χρήση 2021 έχουν χρησιμοποιηθεί οι ίδιες λογιστικές αρχές και μέθοδοι υπολογισμού όπως και στη χρήση 2020.

2.2 Συναλλαγές σε ξένο νόμισμα

Τα στοιχεία που περιέχονται στις οικονομικές καταστάσεις εκφράζονται σε Ευρώ (€) που είναι το λειτουργικό νόμισμα της Εταιρίας.

Σημαντικές απαιτήσεις και υποχρεώσεις σε άλλα νομίσματα δεν υπάρχουν.

Οι συναλλαγές σε ξένα νομίσματα μετατρέπονται στο συναλλακτικό νόμισμα με βάση τις συναλλαγματικές ισοτιμίες που ίσχυαν τις ημερομηνίες των εκάστοτε συναλλαγών.

Τα συναλλαγματικά κέρδη και ζημιές που προκύπτουν από την εκκαθάριση αυτών των συναλλαγών και από τη μετατροπή των νομισματικών περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων σε ξένο νόμισμα αναγνωρίζονται μέσω της Κατάστασης Συνολικών Εσόδων.

Οι συναλλαγματικές διαφορές από τη μετατροπή των χρεογράφων και των άλλων νομισματικών χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων που επαναποτιμώνται σε εύλογες αξίες περιέχονται στην Κατάσταση Συνολικών Εσόδων.

Οι συναλλαγματικές διαφορές από τη μετατροπή των μη νομισματικών χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων αποτελούν ένα από τα συστατικά στοιχεία της μεταβολής της εύλογης αξίας τους.

Οι συναλλαγματικές διαφορές, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία ανήκει ένα μη νομισματικό χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο, αναγνωρίζονται είτε στην Κατάσταση Συνολικών Εσόδων, είτε στα Ίδια Κεφάλαια, σε περίπτωση που τα μη νομισματικά χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία έχουν ενταχθεί στα Αξιόγραφα Διαθέσιμα προς Πώληση.

2.3 Συμψηφισμός Απαιτήσεων – Υποχρεώσεων

Ο συμψηφισμός χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων με υποχρεώσεις και η απεικόνιση του καθαρού ποσού στις Οικονομικές Καταστάσεις, γίνεται μόνο εφόσον υπάρχει νόμιμο δικαίωμα για συμψηφισμό των καταχωρημένων ποσών και υπάρχει πρόθεση είτε για διακανονισμό του καθαρού ποσού που προκύπτει από τον συμψηφισμό είτε για ταυτόχρονο διακανονισμό του συνολικού ποσού τόσο του χρηματοοικονομικού περιουσιακού στοιχείου όσο και της υποχρέωσης.

2.4 Χαρτοφυλάκιο επενδύσεων

Η Εταιρία ταξινομεί τις επενδύσεις της ως χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία διαθέσιμα για πώληση. Η απόφαση για την ταξινόμηση των επενδύσεων λαμβάνεται κατά την απόκτησή τους.

Τα διαθέσιμα προς πώληση καταχωρούνται αρχικά στην εύλογη αξία τους, η οποία προσαυξάνεται με τις δαπάνες συναλλαγής. Μεταγενέστερα της ημερομηνίας αγοράς τους, τα διαθέσιμα προς πώληση χρεόγραφα αποτιμώνται στην εύλογη αξία τους. Η εύλογη αξία προσδιορίζεται κατά περίπτωση από τιμές που παρέχονται από τις οργανωμένες αγορές, από διαπραγματευτές αξιόγραφων ή από μοντέλα προεξόφλησης μελλοντικών ταμειακών ροών. Τα κέρδη και ζημίες που προκύπτουν από μεταβολές της εύλογης αξίας των διαθέσιμων προς πώληση αξιόγραφων καταχωρούνται στα ίδια κεφάλαια, έως ότου τα συγκεκριμένα αξιόγραφα πωληθούν ή διατεθούν με οποιοδήποτε άλλο τρόπο, οπότε και τα αντίστοιχα κέρδη/ζημίες μεταφέρονται στο λογαριασμό αποτελεσμάτων χρήσης. Μία επένδυση σε ένα χρεόγραφο θεωρείται ότι έχει υποστεί απομείωση της αξίας της όταν η λογιστική αξία υπερβαίνει την ανακτήσιμη αξία της και υπάρχουν βάσιμες ενδείξεις ότι η πτώση της αξίας της έχει φτάσει σε τέτοιο επίπεδο που καθιστά μη εφικτή την ανάκτηση του επενδυμένου κεφαλαίου στο εγγύς μέλλον. Στην περίπτωση αυτή το σχετικό αποθεματικό μεταφέρεται στα αποτελέσματα. Τα έσοδα από τόκους και μερίσματα που αφορούν διαθέσιμα για πώληση, καταχωρούνται στον λογαριασμό αποτελεσμάτων χρήσης.

Η εταιρεία αποτιμά τις συμμετοχές της σε εύλογες αξίες και τις ταξινομεί ως χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία διαθέσιμα προς πώληση.

Ένα χρηματοοικονομικό μέσο δεν απεικονίζεται στις οικονομικές καταστάσεις της Εταιρίας από τη στιγμή που η Εταιρία παύει να έχει τον έλεγχο των συμβατικών δικαιωμάτων που απορρέουν από το χρηματοοικονομικό μέσο. Ο έλεγχος των δικαιωμάτων του χρηματοοικονομικού μέσου παύει να υφίσταται όταν πωληθεί ή όταν οι ταμιακές εισροές, που σχετίζονται με αυτό, μεταβιβαστούν σε ένα ανεξάρτητο τρίτο μέρος.

2.5 Ασφαλιστήρια συμβόλαια

Η Εταιρία εκδίδει ασφαλιστήρια συμβόλαια τα οποία την εκθέτουν σε ασφαλιστικό κίνδυνο,

χρηματοοικονομικό κίνδυνο, ή και σε συνδυασμό αυτών των κινδύνων.

Διαχωρισμός χρηματοοικονομικού κινδύνου των ασφαλιστηρίων συμβολαίων

Στις περιπτώσεις όπου σε συμβόλαιο υπάρχει ταυτόχρονα ασφαλιστικός και χρηματοοικονομικός κίνδυνος, η Εταιρία δεν προβαίνει στο διαχωρισμό του χρηματοοικονομικού κινδύνου, όταν ο ασφαλιστικός κίνδυνος θεωρείται σημαντικός. Γενικά, ο ασφαλιστικός κίνδυνος θεωρείται σημαντικός όταν η πιθανότητα να πληρωθούν παροχές από την επέλευση του ασφαλισμένου γεγονότος, είναι τουλάχιστον το 10% των πληρωτέων παροχών, αν δεν συνέβαινε το γεγονός. Με βάση αυτή την θεώρηση το σύνολο των συμβολαίων που εκδίδει η Εταιρία είναι ασφαλιστήρια συμβόλαια.

(α). Ασφαλιστήρια συμβόλαια

Τα ασφαλιστήρια συμβόλαια ταξινομούνται σε δύο κατηγορίες ανάλογα με τη φύση του ασφαλισμένου κινδύνου.

(i). Ασφαλιστήρια Συμβόλαια Ζωής

Τα ασφαλιστήρια συμβόλαια ζωής ασφαλίζουν κατά μεγάλο ποσοστό γεγονότα κατά την διάρκεια μιας μακράς περιόδου. Τα ασφάλιστρα αναγνωρίζονται ως έσοδα όταν καθίστανται απαιτητά από τον ασφαλιζόμενο. Τα ασφάλιστρα απεικονίζονται χωρίς την μείωση των αναλογουσών προμηθειών.

Παραδοσιακά συμβόλαια

Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται τα συμβόλαια που εκδίδει η Εταιρία για την κάλυψη του κινδύνου θανάτου, συντάξεων, ανικανότητας, ατυχημάτων, προγραμμάτων ασθενείας τόσο σε ατομική όσο και σε ομαδική βάση.

(ii). Ασφαλιστήρια Συμβόλαια Ζημιών

Αστικής Ευθύνης Αυτοκινήτου

Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται τα συμβόλαια που εκδίδει η Εταιρία για την κάλυψη του κινδύνου της αστικής ευθύνης αυτοκινήτων.

Λοιπών Κλάδων

Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται τα συμβόλαια που καλύπτουν τον κίνδυνο πυρός, σεισμού, σωματών χερσαίων οχημάτων, κλοπής, μεταφορών, γενικής αστικής ευθύνης, βοήθειας, σκαφών, πληρωμάτων και λοιπά.

Τα ασφαλιστήρια συμβόλαια ζημιών αναγνωρίζονται ως έσοδα (δεδουλευμένα ασφάλιστρα) αναλογικά με την περίοδο διάρκειας του ασφαλιστηρίου συμβολαίου. Στην ημερομηνία των οικονομικών καταστάσεων το ποσό των ασφαλιστρών που αναλογεί στο επόμενο ή στα επόμενα έτη για την περίοδο από το κλείσιμο των οικονομικών καταστάσεων μέχρι την λήξη της περιόδου για την οποία έχουν καταχωρηθεί τα ασφάλιστρα, περιλαμβάνεται στο απόθεμα μη δεδουλευμένων ασφαλιστρών. Τα ασφάλιστρα απεικονίζονται χωρίς την μείωση των αναλογουσών προμηθειών.

(iii) Χρηματοοικονομικά συμβόλαια - Λογαριασμοί Διαχείρισης Κεφαλαίου (Deposit Administration Funds)

Είναι η ομαδική ασφάλιση με την οποία συμφωνείται επενδυτική διαχειριστική ασφάλιση (λογαριασμός διαχείρισης κεφαλαίου) όπου η παροχή του ασφαλιστή καταβάλλεται είτε με την, για οποιοδήποτε λόγο, αποχώρηση του ασφαλισμένου-μέλους της ομάδας από την εργασία του είτε με την συμπλήρωση ορισμένης ηλικίας. Η ασφαλιστική Εταιρία καταβάλλει την παροχή στο μέτρο της επάρκειας του λογαριασμού διαχείρισης κεφαλαίου. Σε περίπτωση μη επάρκειας του

λογαριασμού, ο δικαιούχος δεν έχει αξίωση κατά της ασφαλιστικής. Η διαχείριση του λογαριασμού γίνεται είτε από την Εταιρία κατά την ελεύθερη βούλησή της είτε με υπόδειξη του λήπτη της ασφάλισης.

(β) Μεταφερόμενα Έξοδα Πρόσκτησης

Οι προμήθειες και τα άλλα έξοδα πρόσκτησης τόσο των νέων συμβολαίων όσο και των ανανεώσεων που αναλογούν στην επόμενη χρήση απεικονίζονται στο λογαριασμό του Ενεργητικού «Προμήθειες και άλλα έξοδα παραγωγής επομένων χρήσεων» και κατανέμονται στις χρήσεις ανάλογα με την διάρκεια των ασφαλιστηρίων συμβολαίων.

(γ) Ασφαλιστικές προβλέψεις

Ασφαλιστικές προβλέψεις είναι οι καθαρές συμβατικές υποχρεώσεις της ασφαλιστικής Εταιρίας οι οποίες πηγάζουν από τα ασφαλιστήρια συμβόλαια.

Οι ασφαλιστικές προβλέψεις (μαθηματικές προβλέψεις, προβλέψεις για μη δεδουλευμένα ασφάλιστρα, προβλέψεις για εκκρεμείς αποζημιώσεις, πληρωτέες παροχές και αποθέματα κινδύνων εν ισχύ), υπολογίζονται σύμφωνα με την ισχύουσα Ελληνική Νομοθεσία.

Οι ασφαλιστικές προβλέψεις αναλύονται στις ακόλουθες κυριότερες κατηγορίες:

Μαθηματικές προβλέψεις:

Περιλαμβάνουν το μαθηματικό απόθεμα των ασφαλιστηρίων ζωής και κεφαλαιοποίησης και είναι η διαφορά που προκύπτει κατά την ημερομηνία κλεισίματος των οικονομικών καταστάσεων μεταξύ της παρούσας αξίας των χρηματικών υποχρεώσεων που έχει αναλάβει η ασφαλιστική Εταιρία για κάθε συμβόλαιο ασφάλισης ζωής συμπεριλαμβανομένου και του αποθέματος των μη διανεμηθέντων στους ασφαλισμένους κερδών και της παρούσας αξίας των καθαρών ασφαλιστρών που οφείλονται από τον ασφαλισμένο και είναι καταβλητέα στην ασφαλιστική Εταιρία μέσα στα επόμενα έτη. Η διαφορά αυτή υπολογίζεται με βάση τις ισχύουσες αναλογιστικές μεθόδους.

Προβλέψεις για μη δουλεωμένα ασφάλιστρα:

Περιλαμβάνουν την αναλογία των μικτών ασφαλιστρών που αφορούν τις επόμενες χρήσεις συμβολαίων που είναι σε ισχύ κατά την ημερομηνία κλεισίματος των οικονομικών καταστάσεων.

Απόθεμα Κινδύνων σε Ισχύ:

Αφορά την πρόσθετη πρόβλεψη η οποία σχηματίζεται κατά την ημερομηνία κλεισίματος των οικονομικών καταστάσεων όταν το απόθεμα των μη δουλεωμένων ασφαλιστρών και δικαιωμάτων εκτιμάται ότι δεν επαρκεί για την κάλυψη των προβλεπόμενων ζημιών και εξόδων των ασφαλιστηρίων σε ισχύ την ημερομηνία αυτή.

Προβλέψεις για εκκρεμείς αποζημιώσεις:

Είναι εκείνες που σχηματίζονται στην ημερομηνία σύνταξης των οικονομικών καταστάσεων, για την πλήρη κάλυψη των υποχρεώσεων από ασφαλιστικούς κινδύνους, που έχουν επέλθει μέχρι την ημερομηνία κλεισίματος της Κατάστασης Χρηματοοικονομικής Θέσης, ανεξαρτήτως του εάν έχουν ή όχι δηλωθεί, για τους οποίους δεν έχουν καταβληθεί τα σχετικά ποσά των ασφαλιστικών αποζημιώσεων και των συναφών εξόδων ή δεν έχει προσδιοριστεί το ακριβές ύψος τους ή αμφισβητείται η έκταση της ευθύνης της ασφαλιστικής επιχείρησης. Το ύψος της εκτιμούμενης πρόβλεψης προσδιορίζεται με βάση τις διαθέσιμες πληροφορίες την ημερομηνία σύνταξης των οικονομικών καταστάσεων όπως πραγματογνωμοσύνες, ιατρικές εκθέσεις, δικαστικές αποφάσεις.

Πληρωτέες παροχές:

Είναι οι ασφαλιστικές παροχές που οφείλονται στους ασφαλισμένους και για διάφορους λόγους δεν έχουν εξοφληθεί μέχρι την ημερομηνία κλεισίματος των οικονομικών καταστάσεων.

Η Εταιρία πραγματοποιεί σε κάθε ημερομηνία σύνταξης των οικονομικών καταστάσεων έλεγχο

επάρκειας των ασφαλιστικών της προβλέψεων σύμφωνα με το Δ.Π.Χ.Π. 4 χρησιμοποιώντας τρέχουσες εκτιμήσεις των μελλοντικών ταμειακών ροών των ασφαλιστηρίων συμβολαίων της καθώς και τα κόστη διεκπεραίωσης των ζημιών της.

Στην περίπτωση που ο έλεγχος επάρκειας των ασφαλιστικών προβλέψεων εμφανίσει ότι οι ασφαλιστικές προβλέψεις δεν είναι ικανοποιητικές σύμφωνα με τις εκτιμώμενες μελλοντικές ταμειακές ροές, η διαφορά μεταφέρεται στους λογαριασμούς των αποτελεσμάτων της χρήσεως.

Όταν η υποχρέωση η οποία πηγάζει από το ασφαλιστήριο συμβόλαιο έχει εκπληρωθεί, ή έχει λήξει, η Εταιρία δεν εμφανίζει ασφαλιστικές προβλέψεις.

2.6 Αντασφαλιστικές συμβάσεις

Το μέρος του αποθέματος που αναλογεί στον αντασφαλιστή της Εταιρίας αναγνωρίζεται ως στοιχείο ενεργητικού στον λογαριασμό «Απαιτήσεις από αντασφαλιστές». Οι λοιπές Απαιτήσεις και Υποχρεώσεις προς τους αντασφαλιστές αφορούν κυρίως τα οφειλόμενα αντασφάλιστρα, και η αναλογία τους στις πληρωθείσες ή εκκρεμείς αποζημιώσεις.

Η Εταιρία εξετάζει αν οι απαιτήσεις από αντασφαλιστές έχουν υποστεί απομείωση κατά την σύνταξη των οικονομικών της καταστάσεων, μειώνει τη λογιστική αξία τους αναλόγως και αναγνωρίζει τη ζημία απομείωσης στα αποτελέσματα.

Μία απαίτηση από αντασφαλιστή είναι απομειωμένη όταν και μόνον όταν:

(i) υπάρχουν αντικειμενικές αποδείξεις, ως αποτέλεσμα γεγονότος που συνέβη μετά την αρχική αναγνώριση της απαίτησης, ότι η Εταιρία ενδέχεται να μην εισπράξει ολόκληρο το ποσό που του αναλογεί σύμφωνα με τους όρους του συμβολαίου και

(ii) το γεγονός αυτό έχει αξιόπιστα μετρήσιμη επίδραση στα ποσά τα οποία η Εταιρία θα εισπράξει από τον αντασφαλιστή.

2.7 Ενσώματα πάγια περιουσιακά στοιχεία

Τα ενσώματα περιουσιακά στοιχεία περιλαμβάνουν γήπεδα και ακίνητα, βελτιώσεις μισθωμένων ακινήτων, μεταφορικά μέσα και εξοπλισμό, τα οποία κατέχονται από την Εταιρία με σκοπό τη λειτουργική χρησιμοποίησή τους αλλά και για διοικητικούς σκοπούς. Καταχωρούνται αρχικά στη αξία κτήσης τους, η οποία περιλαμβάνει όλες τις δαπάνες που απαιτούνται προκειμένου ένα πάγιο να τεθεί σε κατάσταση λειτουργίας.

Τα ενσώματα περιουσιακά στοιχεία εκτός των ακινήτων αποτιμώνται στο κόστος κτήσεως μείον τις συσσωρευμένες αποσβέσεις, με την χρήση της μεθόδου της σταθερής απόσβεσης.

Τα ιδιοχρησιμοποιούμενα ακίνητα αποτιμώνται σε αναπροσαρμοσμένες αξίες, όπως αυτές προσδιορίζονται από ανεξάρτητους πιστοποιημένους εκτιμητές. Οι μεταβολές αναγνωρίζονται στην καθαρή θέση εκτός αν η αποτίμηση είναι μικρότερη της αξίας κτήσης οπότε η μεταβολή μεταφέρεται στα αποτελέσματα χρήσης της οντότητας.

Οι δαπάνες που πραγματοποιούνται μεταγενέστερα της απόκτησης ενός παγίου που περιλαμβάνεται στο λογαριασμό «ενσώματα πάγια στοιχεία», κεφαλαιοποιούνται μόνο στην περίπτωση όπου θεωρείται πιθανό ότι οι συγκεκριμένες δαπάνες θα αποφέρουν στο μέλλον πρόσθετα οικονομικά οφέλη για την Εταιρία, πέρα από εκείνα τα οποία αναμένονταν αρχικά κατά την απόκτηση του παγίου. Σε διαφορετική περίπτωση, οι συγκεκριμένες δαπάνες μεταφέρονται απευθείας στα αποτελέσματα κατά το χρόνο πραγματοποίησής τους. Η διενέργεια αποσβέσεων επί ενός ενσώματος παγίου στοιχείου αρχίζει με την έναρξη χρησιμοποίησής του και διακόπτεται μόνο με την πώληση ή μεταβίβαση του ενσώματος παγίου στοιχείου. Κατά συνέπεια, η διενέργεια αποσβέσεων επί ενός ενσώματος παγίου στοιχείου το οποίο παύει να χρησιμοποιείται δε διακόπτεται, εκτός εάν έχει πλήρως αποσβεσθεί, αλλά επανεκτιμάται η ωφέλιμη ζωή του. Τα ενσώματα πάγια στοιχεία αποσβένονται με τη μέθοδο του σταθερού ποσού κατά τη διάρκεια της ωφέλιμης ζωής τους. Η εκτιμώμενη ωφέλιμη ζωή των ενσώματων παγίων στοιχείων ανά

κατηγορία, έχει ως εξής:

Γήπεδα	Δεν αποσβένονται
Κτίρια	(Ιδιο-χρησιμοποιούμενα) έως 50 έτη
Έπιπλα και λοιπός εξοπλισμός	έως 10 έτη
Μεταφορικά μέσα	έως 6,6 έτη
Ηλεκτρονικός και λοιπός εξοπλισμός	έως 5 έτη

Η Εταιρία εξετάζει σε κάθε ημερομηνία αναφοράς εάν υπάρχει ένδειξη ότι κάποιο ενσώματο πάγιο στοιχείο έχει υποστεί απομείωση της αξίας του. Αν υπάρχει μια τέτοια ένδειξη, η Εταιρία υπολογίζει το ανακτήσιμο ποσό του ενσώματου παγίου στοιχείου. Όταν η λογιστική αξία ενός ενσώματου παγίου στοιχείου υπερβαίνει την ανακτήσιμη αξία του, η Εταιρία σχηματίζει ανάλογη πρόβλεψη απομείωσης προκειμένου η λογιστική αξία του παγίου να απεικονίζει την ανακτήσιμη αξία του. Τα κέρδη και ζημιές από πώληση ενσώματων παγίων στοιχείων προσδιορίζονται βάσει της λογιστικής αξίας τους και λαμβάνονται υπόψη για τον προσδιορισμό των αποτελεσμάτων προ φόρων.

2.8 Επενδύσεις σε ακίνητα

Οι Επενδύσεις σε Ακίνητα περιλαμβάνουν οικοπέδα και κτίρια που κατέχονται από την Εταιρία για ενοικίαση ή για κεφαλαιουχικό κέρδος και ταξινομούνται ως ακίνητα για επένδυση. Αρχικά, οι επενδύσεις σε ακίνητα καταχωρούνται στην αξία κτήσης τους, η οποία περιλαμβάνει και τις δαπάνες απόκτησής τους.

Μετά την αρχική καταχώρηση, οι επενδύσεις σε ακίνητα αποτιμούνται στην εύλογη αξία τους, όπως αυτή προσδιορίζεται από ανεξάρτητους εκτιμητές. Τυχόν μεταβολές αναγνωρίζονται στα αποτελέσματα.

Τα στοιχεία αναγνωρίζονται μέχρι την πώλησή τους ή νωρίτερα, κατά την ημερομηνία που η Εταιρία παύει να έχει μελλοντικά οικονομικά οφέλη από το στοιχείο. Σε περίπτωση αλλαγής χρήσης, όπως για ιδιοχρησιμοποίησή τους, γίνεται μεταφορά στην κατηγορία Ενσώματα Περιουσιακά Στοιχεία. Το κέρδος ή η ζημιά που προκύπτει αναγνωρίζεται στα αποτελέσματα της χρήσης.

2.9 Μισθώσεις

Η αξιολόγηση του εάν μια σύμβαση είναι ή εμπεριέχει μίσθωση βασίζεται πάντοτε στην ουσία της εν λόγω σύμβασης. Κατά την αξιολόγηση θα πρέπει να εξετασθεί κατά πόσον: α) η εκπλήρωση μιας σύμβασης εξαρτάται από τη χρήση ενός συγκεκριμένου περιουσιακού στοιχείου ή στοιχείων και β) η σύμβαση εκχωρεί δικαίωμα χρήσης του περιουσιακού στοιχείου.

Η Εταιρεία ως μισθωτής

Εκτιμά εάν μια σύμβαση αποτελεί ή εμπεριέχει μίσθωση, κατά την έναρξη ισχύος αυτής και αναγνωρίζει κατά περίπτωση ένα περιουσιακό στοιχείο με δικαίωμα χρήσης και μια αντίστοιχη υποχρέωση από την μίσθωση για όλες τις συμβάσεις μίσθωσης στις οποίες είναι μισθωτής, εκτός από τις βραχυπρόθεσμες μισθώσεις (που ορίζονται ως μισθώσεις με διάρκεια μίσθωσης 12 μηνών ή λιγότερο) και μισθώσεις υποκείμενου περιουσιακού στοιχείου χαμηλής αξίας. Για τις μισθώσεις αυτές, η εταιρία αναγνωρίζει τα μισθώματα ως λειτουργικά έξοδα με την ευθεία μέθοδο, σε όλη τη διάρκεια της μίσθωσης.

Η υποχρέωση από την μίσθωση αρχικά επιμετράται στην παρούσα αξία των μισθωμάτων τα οποία παραμένουν ανεξόφλητα κατά την ημερομηνία έναρξης της μισθωτικής περιόδου, τα οποία προεξοφλούνται με το τεκμαρτό επιτόκιο της μίσθωσης. Εάν το επιτόκιο αυτό δεν μπορεί να καθοριστεί εύκολα, η εταιρεία χρησιμοποιεί το διαφορικό επιτόκιο δανεισμού του. Η υποχρέωση από την μίσθωση επιμετράται μεταγενέστερα, αυξάνοντας την λογιστική αξία για να αποτυπωθούν

οι τόκοι επί της υποχρέωσης από την μίσθωση (με χρήση της μεθόδου του πραγματικού επιτοκίου) και μειώνοντας την λογιστική αξία για να αποτυπωθούν οι καταβολές των μισθωμάτων. Η εταιρία επανεπιμετρά την υποχρέωση από την μίσθωση (και κάνει τις αντίστοιχες προσαρμογές στα σχετικά περιουσιακά στοιχεία με δικαίωμα χρήσης) εάν: • επέλθει αλλαγή στη διάρκεια της μίσθωσης ή εάν επέλθει μεταβολή στην εκτίμηση του δικαιώματος αγοράς, στην περίπτωση αυτή η υποχρέωση από την μίσθωση επανεπιμετράται προεξοφλώντας τα αναθεωρημένα μισθώματα με βάση το αναθεωρημένο προεξοφλητικό επιτόκιο.

- επέλθει μεταβολή στα μισθώματα εξαιτίας της μεταβολής στο δείκτη ή στο επιτόκιο ή στα ποσά τα οποία αναμένεται να καταβληθούν λόγω της εγγύησης υπολειμματικής αξίας. Σε αυτές τις περιπτώσεις η υποχρέωση από την μίσθωση επιμετράται προεξοφλώντας τα αναθεωρημένα μισθώματα με βάση το αρχικό προεξοφλητικό επιτόκιο.

- μια μίσθωση τροποποιείται και η τροποποίηση της μίσθωσης δεν αντιμετωπίζεται λογιστικά ως χωριστή μίσθωση, στην περίπτωση αυτή η υποχρέωση από τη μίσθωση επανεπιμετράται προεξοφλώντας τα αναθεωρημένα μισθώματα κάνοντας χρήση του αναθεωρημένου προεξοφλητικού επιτοκίου.

Η υποχρέωση από τη μίσθωση παρουσιάζεται διακριτά στην Ενοποιημένη Κατάσταση Οικονομικής Θέσης. Το περιουσιακό στοιχείο με δικαίωμα χρήσης εμπεριέχει το ποσό της αρχικής επιμέτρησης της αντίστοιχης υποχρέωσης από τη μίσθωση, τα μισθώματα τα οποία καταβλήθηκαν κατά την ημερομηνία έναρξης της μισθωτικής περιόδου ή προγενέστερα αυτής, και τυχόν αρχικές άμεσες δαπάνες. Μεταγενέστερα επιμετρώνται στο κόστος μειωμένα κατά τις τυχόν σωρευμένες αποσβέσεις και τις ζημίες απομείωσης. Τα περιουσιακά στοιχεία με δικαίωμα χρήσης παρουσιάζονται διακριτά στην Ενοποιημένη Κατάσταση Οικονομικής Θέσης.

Η Εταιρία ως εκμισθωτής

Πάγια που εκμισθώνονται με λειτουργικές μισθώσεις περιλαμβάνονται στις επενδύσεις σε ακίνητα της Κατάστασης Χρηματοοικονομικής Θέσης. Το έσοδο του ενοικίου (καθαρό από τυχόν κίνητρα που δόθηκαν στους μισθωτές) αναγνωρίζεται με τη σταθερή μέθοδο κατά τη διάρκεια της περιόδου της μίσθωσης. Η εταιρία δεν εκμισθώνει πάγια με την μέθοδο της χρηματοδοτικής μίσθωσης.

Για τις μισθώσεις στις οποίες η Εταιρία είναι εκμισθωτής, κυρίως μισθώσεις ακινήτων, δεν επήλθε καμία αλλαγή επί της ισχύουσας την 31/12/2021 λογιστικής πολιτικής.

2.10 Άυλα στοιχεία

Αφορά κατ' αποκλειστικότητα λογισμικά προγράμματα τα οποία αποτιμώνται στην αξία κτήσης τους μείον τις συσσωρευμένες αποσβέσεις. Για τον υπολογισμό των αποσβέσεων θεωρείται ως ωφέλιμη ζωή τους τα 3-5 έτη.

Η αξία κτήσης του λογισμικού περιλαμβάνει δαπάνες οι οποίες συνδέονται άμεσα με συγκεκριμένα και διακριτά προϊόντα λογισμικού που ελέγχει η Εταιρία και από τα οποία αναμένεται να προκύψουν μελλοντικά οφέλη για διάστημα μεγαλύτερο του ενός έτους και τα οποία θα υπερβαίνουν τα σχετικά με αυτά έξοδα κτήσης. Δαπάνες που βελτιώνουν ή επεκτείνουν τη λειτουργία των λογισμικών προγραμμάτων πέρα από τις αρχικές προδιαγραφές τους, κεφαλαιοποιούνται και προστίθενται στην αρχική αξία κτήσης τους. Το λογισμικό αποσβένεται με την σταθερή μέθοδο κατά τη διάρκεια της ωφέλιμης ζωής, σε περίοδο, όμως η οποία δε δύναται να υπερβαίνει τα 5 έτη.

Δαπάνες όπως, οι δαπάνες ίδρυσης και πρώτης εγκατάστασης επιχειρησιακών μονάδων ή υποκαταστημάτων, δαπάνες εκπαίδευσης προσωπικού, δαπάνες διαφήμισης και προβολής και

δαπάνες μετεγκατάστασης και αναδιοργάνωσης τμήματος ή όλης της Εταιρίας, αναγνωρίζονται ως έξοδα κατά το χρόνο πραγματοποιήσεώς τους.

2.11 Απομείωση αξίας στοιχείων του Ενεργητικού

Σε κάθε ημερομηνία σύνταξης των οικονομικών καταστάσεων, η Διοίκηση της Εταιρίας εξετάζει την αξία των περιουσιακών στοιχείων προκειμένου να διαπιστώσει εάν υφίσταται περίπτωση απομείωσης της αξίας τους. Εφόσον συντρέχει τέτοια περίπτωση διερευνάται κατά πόσον η λογιστική αξία των συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων μπορεί να ανακτηθεί και σε αρνητική περίπτωση διενεργείται ανάλογη πρόβλεψη για απομείωση. Ως ανακτήσιμη αξία θεωρείται η μεγαλύτερη αξία μεταξύ εύλογης αξίας μείον τα απαιτούμενα για την πώληση κόστη και αξίας χρήσεως.

2.12 Ταμείο και ταμειακά ισοδύναμα

Για τους σκοπούς σύνταξης της κατάστασης ταμειακών ροών, ως ταμείο και ταμειακά ισοδύναμα νοούνται τα υπόλοιπα των μετρητών και των καταθέσεων όψεως στις τράπεζες και τα υψηλής ρευστότητας χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία όπως προθεσμιακές καταθέσεις και άλλα αξιόγραφα, των οποίων ο κίνδυνος μεταβολής της εύλογης αξίας τους είναι ασήμαντος.

2.13 Προβλέψεις

Η Εταιρία διενεργεί προβλέψεις για υποχρεώσεις και κινδύνους όταν συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) υπάρχει παρούσα νομική ή τεκμαιρομένη δέσμευση ως αποτέλεσμα παρελθόντων γεγονότων,
- β) θεωρείται πιθανή η εκροή οικονομικών πόρων για το διακανονισμό της δέσμευσης, και
- γ) είναι εφικτό να προσδιοριστεί με τρόπο αντικειμενικό το ποσό της δέσμευσης.

2.14 Παροχές σε εργαζόμενους

Σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.2112/20 όπως τροποποιήθηκε από τον νόμο 4093/12, η Εταιρία, καταβάλλει αποζημιώσεις στους αποχωρούντες ή απολυόμενους υπαλλήλους του, το δε ύψος των σχετικών αποζημιώσεων εξαρτάται από την ηλικία, από τα έτη προϋπηρεσίας, το ύψος των αποδοχών και τον τρόπο απομάκρυνσης (απόλυση ή συνταξιοδότηση) και η αποζημίωση πλέον την κατανέμεται στα τελευταία 16 έτη μέχρι την ημερομηνία συνταξιοδότησης των εργαζομένων ακολουθώντας την κλίμακα του Ν.4093/2012. Στην περίπτωση αποχώρησης λόγω συνταξιοδότησης το ύψος της αποζημίωσης που θα πρέπει να καταβληθεί είναι ίσο με το 40% του σχετικού ποσού που θα καταβαλλόταν σε περίπτωση απόλυσης. Το ποσό δεν μπορεί να υπερβεί τους 12 μηνιαίους μισθούς συν 2.000 € για τα υπόλοιπα έτη.

Οι εν λόγω παροχές εμπίπτουν στα προγράμματα καθορισμένων παροχών, σύμφωνα με το Δ.Λ.Π. 19 «Παροχές Εργαζομένων». Η υποχρέωση που καταχωρείται στον ισολογισμό για τα προγράμματα καθορισμένων παροχών είναι η παρούσα αξία της δέσμευσης για την καθορισμένη παροχή, οι μεταβολές που προκύπτουν από τα αναλογιστικά κέρδη και ζημιές και το κόστος της προϋπηρεσίας. Η δέσμευση της καθορισμένης παροχής υπολογίζεται ετησίως από αναλογιστή με την χρήση της μεθόδου της προβλεπόμενης πιστωτικής μονάδος (projected unit credit method). Το σύνολο των αναλογιστικών κερδών και ζημιών που προκύπτουν από

την αναθεώρηση των παραδοχών της αναλογιστικής μελέτης, αναγνωρίζεται κατ' ευθείαν στα αποτελέσματα εις νέον μέσω της κατάστασης συνολικών εσόδων.

Οι βραχυπρόθεσμες παροχές προς το προσωπικό σε χρήμα και σε είδος καταχωρούνται ως έξοδο όταν καθίστανται δεδουλευμένες.

2.15 Φόρος εισοδήματος

Ο φόρος εισοδήματος επί των κερδών αναγνωρίζεται ως έξοδο στη χρήση στην οποία πραγματοποιούνται τα κέρδη.

Ο υπολογισμός του αναβαλλόμενου φόρου γίνεται με τη μέθοδο του ισολογισμού και προσδιορίζεται για όλες τις προσωρινές διαφορές, οι οποίες προκύπτουν μεταξύ της λογιστικής αξίας των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων που περιλαμβάνονται στις Οικονομικές Καταστάσεις και της φορολογικής αξίας που αποδίδεται σε αυτά σύμφωνα με τις εκάστοτε φορολογικές διατάξεις.

Τα φορολογικά οφέλη τα οποία δύνανται να προκύψουν από αχρησιμοποίητες φορολογικές ζημιές που μεταφέρονται σε επόμενες χρήσεις προς συμψηφισμό, αναγνωρίζονται ως περιουσιακά στοιχεία όταν θεωρείται πιθανή η πραγματοποίηση μελλοντικών φορολογητέων κερδών, τα οποία θα είναι επαρκή για το συμψηφισμό των σωρευμένων φορολογικών ζημιών.

Οι αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις και υποχρεώσεις προσδιορίζονται με βάση τους φορολογικούς συντελεστές, οι οποίοι αναμένεται να ισχύουν κατά τον χρόνο ανάκτησης/διακανονισμού των περιουσιακών στοιχείων/υποχρεώσεων.

Ο προσδιορισμός των μελλοντικών φορολογικών συντελεστών βασίζεται σε νόμους που έχουν ψηφιστεί κατά την ημερομηνία σύνταξης των οικονομικών καταστάσεων. Οι αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις και υποχρεώσεις δεν αναγνωρίζονται εάν οι προσωρινές διαφορές προκύπτουν κατά την αρχική αναγνώριση υπεραξίας, ή κατά την αρχική αναγνώριση περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων (εκτός από συνένωση επιχειρήσεων), σε συναλλαγή που δεν επηρεάζει ούτε τα φορολογητέα ούτε τα λογιστικά κέρδη.

Η αναγνώριση αναβαλλόμενων φορολογικών απαιτήσεων βασίζεται στην πεποίθηση της Διοίκησης, η οποία στηρίζεται σε διαθέσιμα υποστηρικτικά στοιχεία, ότι φορολογικά οφέλη που συνδέονται με προσωρινές διαφορές, όπως, φορολογικές ζημιές μεταφερόμενες σε επόμενες χρήσεις και φορολογικές απαιτήσεις είναι πιθανό να πραγματοποιηθούν. Η λογιστική αξία των αναβαλλόμενων φορολογικών απαιτήσεων εξετάζεται σε κάθε ημερομηνία σύνταξης οικονομικών καταστάσεων και μειώνεται στο βαθμό που δε θεωρείται πλέον πιθανό ότι θα υπάρξουν επαρκή φορολογητέα κέρδη για την ανάκτηση όλου ή μέρους αυτής. Προκειμένου, η Εταιρία να πάρει την απόφαση να αναγνωρίσει αυτές τις αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις εξετάζουν όλα τα διαθέσιμα, θετικά και αρνητικά, στοιχεία, περιλαμβανομένης της πραγματοποίησης των ήδη υπαρκτών φορολογικών προσωρινών διαφορών, των προβλεπόμενων μελλοντικών φορολογικών κερδών και των πρόσφατων οικονομικών αποτελεσμάτων. Στην περίπτωση που η Εταιρία διαπιστώσει ότι στο μέλλον είναι πιθανό να ανακτήσουν αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις πέραν αυτών που έχουν ήδη αναγνωρίσει, τότε προβαίνουν σε αύξηση της λογιστικής αξίας των αναβαλλόμενων φορολογικών απαιτήσεων. Οι αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις και υποχρεώσεις συμψηφίζονται υπό την προϋπόθεση ότι οι φορολογικές αρχές παρέχουν το δικαίωμα συμψηφισμού των απαιτήσεων και υποχρεώσεων και εφόσον οι απαιτήσεις και υποχρεώσεις από αναβαλλόμενους φόρους αφορούν στην ίδια φορολογική αρχή και η διοίκηση προτίθεται να διακανονίσει το καθαρό ποσό που προκύπτει μετά το συμψηφισμό.

Οι απαιτήσεις ή υποχρεώσεις από αναβαλλόμενους φόρους που σχετίζονται με μεταβολές της εύλογης αξίας των διαθέσιμων προς πώληση επενδυτικών τίτλων και αντισταθμίσεις ταμειακών ροών, οι οποίες καταχωρούνται σε χρέωση ή πίστωση των Λοιπών συνολικών εσόδων, καταχωρούνται επίσης σε χρέωση ή πίστωση των Λοιπών συνολικών εσόδων και μεταφέρονται στα αποτελέσματα, όταν μεταφερθούν στα αποτελέσματα και τα σχετικά κέρδη ή ζημιές.

2.16 Αναγνώριση Εσόδων και εξόδων

Τα έσοδα λογίζονται μόνον όταν πιθανολογείται ότι τα οικονομικά οφέλη που συνδέονται με τη συναλλαγή θα εισρεύσουν στην επιχείρηση. Αναγνώριση εσόδων από ασφαλιστήρια συμβόλαια περιγράφονται στην παράγραφο 2.6 του παρόντος.

Τόκοι – Τα έσοδα από τόκους αναγνωρίζονται σε χρονική βάση με το αποτελεσματικό επιτόκιο.

Μερίσματα – Τα έσοδα από μερίσματα αναγνωρίζονται όταν οριστικοποιείται το δικαίωμα εισπραξής τους, δηλαδή μετά την έγκρισή τους από τη Γενική Συνέλευση.

Έσοδα από ενοίκια – Τα έσοδα ενοικίων από επενδύσεις σε ακίνητα λογίζονται σε συστηματική βάση κατά τη διάρκεια της μίσθωσης.

Τα έξοδα αναγνωρίζονται στα αποτελέσματα σε δεδουλευμένη βάση. Τα έξοδα από τόκους αναγνωρίζονται σε δεδουλευμένη βάση.

2.17 Απαιτήσεις κατά χρεωστών ασφαλιστρών

Οι απαιτήσεις κατά χρεωστών ασφαλιστρών περιλαμβάνουν ασφάλιστρα από ασφαλισμένους, συνεργάτες με δικαίωμα εισπραξής και επίδικες υποθέσεις. Η Εταιρία έχει καταρτίσει συμβάσεις για την παροχή πίστωσης χρόνου στους συνεργάτες για την εισπραξη των ασφαλιστρών. Οι εισπράξεις των ασφαλιστρών γενικά πραγματοποιούνται με τους ασφαλισμένους με μέση διάρκεια εισπραξής εξήντα ημέρες από την έκδοση των συμβολαίων. Οι απαιτήσεις κατά χρεωστών ασφαλιστρών καταχωρούνται στις οικονομικές καταστάσεις την ημερομηνία έκδοσης των Ασφαλιστηρίων Συμβολαίων.

2.17.1 Προβλέψεις για απομείωση της αξίας των χρεωστών ασφαλιστρών

Πρόβλεψη για απομείωση της αξίας μιας απαίτησης σχηματίζεται όταν υπάρχουν βάσιμες ενδείξεις ότι η Εταιρία δεν πρόκειται να εισπράξει το σύνολο των απαιτήσεων που είναι απαιτητά στα πλαίσια της σύμβασης και σύμφωνα με τους αρχικούς όρους της. Η Εταιρία εξετάζει εάν υπάρχουν βάσιμες ενδείξεις για πιθανές ζημιές στο χαρτοφυλάκιο απαιτήσεων κατά ασφαλισμένων. Μία απαίτηση υπόκειται σε απομείωση της αξίας της όταν σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης, παρουσιάζει καθυστέρηση περισσότερο από 120 ημέρες και / ή όταν υπάρχουν βάσιμες ενδείξεις, κατά την ημερομηνία εκτίμησης, οι οποίες καταδεικνύουν ότι οι χρεώστες ασφαλιστρών δεν θα έχουν τη δυνατότητα να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους. Σε κάθε ημερομηνία ισολογισμού όλες οι καθυστερημένες ή επισφαλείς απαιτήσεις εκτιμώνται για να προσδιοριστεί η αναγκαιότητα ή μη πρόβλεψης για επισφαλείς απαιτήσεις. Το υπόλοιπο της συγκεκριμένης πρόβλεψης για επισφαλείς απαιτήσεις προσαρμόζεται κατάλληλα σε κάθε ημερομηνία κλεισίματος ισολογισμού, ώστε να αντανakλά τους πιθανολογούμενους σχετικούς κινδύνους. Κάθε διαγραφή υπολοίπων χρεώνεται στην υπάρχουσα πρόβλεψη για επισφαλείς απαιτήσεις. Αποτελεί πολιτική της Εταιρίας να μη διαγράφεται καμία απαίτηση μέχρι να εξαντληθούν όλες οι δυνατές πρακτικές και νομικές ενέργειες για την εισπραξή της.

2.18 Χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις

Μια χρηματοοικονομική υποχρέωση παύει να αναγνωρίζεται όταν ακυρώνεται, εκπνέει ή δεν υφίσταται πλέον. Όταν μια υφιστάμενη χρηματοοικονομική υποχρέωση αντικαθίσταται από μια άλλη από τον ίδιο δανειστή με σημαντικά διαφορετικούς όρους, ή οι όροι της υφιστάμενης υποχρέωσης τροποποιούνται σημαντικά, αυτή η αλλαγή ή τροποποίηση θεωρείται ως παύση αναγνώρισης της αρχικής υποχρέωσης και αναγνώριση μιας νέας και η διαφορά στα αντίστοιχα λογιστικά υπόλοιπα αναγνωρίζεται στα αποτελέσματα.

2.18.1 Συμβάσεις πώλησης και επαναγοράς χρεογράφων

Χρεόγραφα τα οποία πωλούνται στα πλαίσια μιας σύμβασης πώλησης και επαναγοράς χρεογράφων σε μια προσυμφωνημένη τιμή («Repos») εξακολουθούν να καταχωρούνται στην Κατάσταση οικονομικής θέσης, ενώ η αντίστοιχη υποχρέωση απεικονίζεται κατά περίπτωση ως υποχρέωση προς χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, υποχρέωση προς πελάτες ή λοιπές καταθέσεις.

2.19 Νέα πρότυπα και διερμηνείες

Υιοθέτηση Νέων και Αναθεωρημένων Διεθνών Προτύπων

Νέα πρότυπα, τροποποιήσεις προτύπων και διερμηνείες έχουν εκδοθεί και είναι υποχρεωτικής εφαρμογής για τις ετήσιες λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την 1η Ιανουαρίου 2021 ή μεταγενέστερα.

Όπου δεν αναφέρεται διαφορετικά οι τροποποιήσεις και ερμηνείες που ισχύουν για πρώτη φορά στη χρήση 2021, δεν έχουν επίδραση στις οικονομικές καταστάσεις της Εταιρείας. Η Εταιρεία δεν υιοθέτησε πρόωρα πρότυπα, ερμηνείες ή τροποποιήσεις που έχουν εκδοθεί από το Σ.Δ.Λ.Π. και υιοθετηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά δεν έχουν υποχρεωτική εφαρμογή στη χρήση 2021.

Πρότυπα και Διερμηνείες υποχρεωτικά για την τρέχουσα οικονομική χρήση 2021

ΔΠΧΑ 9, ΔΛΠ 39, ΔΠΧΑ 7, ΔΠΧΑ 4 και ΔΠΧΑ 16 (Τροποποίηση) - «Μεταρρύθμιση των επιτοκίων αναφοράς» Φάση 2η

Το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων εξέδωσε στις 27 Αυγούστου 2020 τροποποιήσεις στα πρότυπα ΔΠΧΑ 9, ΔΛΠ 39, ΔΠΧΑ 7, ΔΠΧΑ 4 και ΔΠΧΑ 16, στο πλαίσιο της 2ης φάσης του έργου για την αντιμετώπιση θεμάτων που ενδέχεται να επηρεάσουν τις χρηματοοικονομικές αναφορές μετά τη μεταρρύθμιση ενός δείκτη αναφοράς επιτοκίου, συμπεριλαμβανομένης της αντικατάστασής του με εναλλακτικά επιτόκια αναφοράς.

Οι βασικές ευχέρειες (ή εξαιρέσεις από την εφαρμογή των λογιστικών διατάξεων των επιμέρους προτύπων) που παρέχονται με τις τροποποιήσεις αυτές αφορούν τα εξής:

- Αλλαγές στις συμβατικές ταμειακές ροές: Κατά την αλλαγή της βάσης υπολογισμού των ταμειακών ροών των χρηματοοικονομικών απαιτήσεων και υποχρεώσεων (συμπεριλαμβανομένων των υποχρεώσεων από μισθώσεις), οι αλλαγές που απαιτούνται από τη μεταρρύθμιση των

επιτοκίων δεν θα έχουν ως αποτέλεσμα την αναγνώριση κέρδους ή ζημίας στην κατάσταση αποτελεσμάτων αλλά τον επαναυπολογισμό του επιτοκίου. Το ανωτέρω ισχύει και για τις ασφαλιστικές εταιρείες που κάνουν χρήση της προσωρινής εξαίρεσης από την εφαρμογή του ΔΠΧΑ 9.

- Λογιστική αντιστάθμισης: Σύμφωνα με τις τροποποιητικές διατάξεις οι αλλαγές στην τεκμηρίωση της αντιστάθμισης που απορρέουν από τη μεταρρύθμιση επιτοκίων δεν θα έχουν ως αποτέλεσμα τη διακοπή της σχέσης αντιστάθμισης ή την έναρξη νέας σχέσης με την προϋπόθεση ότι αφορούν σε αλλαγές που επιτρέπονται από τη 2η φάση τροποποιήσεων. Στις αλλαγές αυτές περιλαμβάνονται ο επαναπροσδιορισμός του αντισταθμιζόμενου κινδύνου για αναφορά σε ένα επιτόκιο μηδενικού κινδύνου και ο επαναπροσδιορισμός των στοιχείων αντιστάθμισης ή και των αντισταθμιζόμενων στοιχείων ώστε να αντανakλάται το επιτόκιο μηδενικού κινδύνου. Ωστόσο, τυχόν επιπρόσθετη αναποτελεσματικότητα θα πρέπει να αναγνωριστεί στα αποτελέσματα.

Η τροποποίηση εφαρμόζεται στις ετήσιες λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2021.

ΔΛΠ 19 Παροχές σε εργαζομένους – Μεταβατικές διατάξεις εφαρμογής της οριστικής απόφασης ημερήσιας διάταξης υπό τον τίτλο «Κατανομή παροχών σε περιόδους υπηρεσίας»

Η Επιτροπή Διεργημάτων των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς εξέδωσε τον Μάιο του 2021 την οριστική απόφαση ημερήσιας διάταξης (agenda decision) υπό τον τίτλο «Κατανομή παροχών σε περιόδους υπηρεσίας (ΔΛΠ 19)» (“Attributing Benefits to Periods of Service (IAS 19)”), στην οποία περιλαμβάνεται επεξηγηματικό υλικό αναφορικά με τον τρόπο κατανομής των παροχών σε περιόδους υπηρεσίας επί συγκεκριμένου προγράμματος καθορισμένων παροχών ανάλογου εκείνου που ορίζεται στο άρθρο 8 του Ν.3198/1955 ως προς την παροχή αποζημίωσης λόγω συνταξιοδότησης (το «Πρόγραμμα Καθορισμένων Παροχών του Εργατικού Δικαίου»).

Με βάση την ως άνω Απόφαση διαφοροποιείται ο τρόπος με τον οποίο εφαρμόζονταν στην Ελλάδα κατά το παρελθόν οι βασικές αρχές του ΔΛΠ 19 ως προς το θέμα αυτό, και κατά συνέπεια, σύμφωνα με τα όσα ορίζονται στο “IASB Due Process Handbook (παρ. 8.6)”, οι οικονομικές οντότητες που συντάσσουν τις χρηματοοικονομικές τους καταστάσεις σύμφωνα με τα ΔΠΧΑ απαιτείται να τροποποιήσουν ανάλογα την λογιστική τους πολιτική.

Η Εταιρεία μέχρι την έκδοση της απόφασης ημερήσιας διάταξης, εφάρμοζε το ΔΛΠ 19 κατανέμοντας τις παροχές που ορίζονται από το άρθρο 8 του Ν. 3198/1955, τον Ν. 2112/1920, και της τροποποίησής του από τον Ν. 4093/2012 στην περίοδο από την πρόσληψη μέχρι την συμπλήρωση 16 ετών εργασίας ακολουθώντας την κλίμακα του Ν. 4093/2012 ή μέχρι την ημερομηνία συνταξιοδότησης των εργαζομένων.

Η εφαρμογή της εν λόγω οριστικής Απόφασης στις συνημμένες οικονομικές καταστάσεις, έχει ως αποτέλεσμα να γίνεται πλέον η κατανομή των παροχών στα τελευταία δεκαέξι (16) έτη μέχρι την ημερομηνία συνταξιοδότησης των εργαζομένων ακολουθώντας την κλίμακα του Ν.4093/2012.

Βάσει των ανωτέρω, η εφαρμογή της ως άνω οριστικής Απόφασης έχει αντιμετωπισθεί ως μεταβολή λογιστικής πολιτικής, εφαρμόζοντας την αλλαγή αναδρομικά από την έναρξη της πρώτης συγκριτικής περιόδου, σύμφωνα με τις παραγράφους 19 - 22 του ΔΛΠ 8, η επίδραση της οποίας παρουσιάζεται κατωτέρω

ΔΠΧΑ 16 Μισθώσεις (Τροποποίηση) - «Παραχωρήσεις μισθωμάτων που σχετίζονται με την επιδημία του κορωνοϊού πέραν της 30 Ιουνίου 2021»

Το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων ανταποκρινόμενο στις επιπτώσεις της πανδημίας εξέδωσε αρχικά στις 28 Μαΐου 2020 και στη συνέχεια στις 31 Μαρτίου 2021 τροποποίηση στο ΔΠΧΑ 16 «Μισθώσεις» ώστε να δώσει τη δυνατότητα στους μισθωτές να μην λογιστικοποιούν τις μειώσεις ενοικίου ως τροποποίηση μίσθωσης εάν είναι άμεση συνέπεια του COVID-19 και εφόσον πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) το αναθεωρημένο μίσθωμα ήταν το ίδιο ή μικρότερο από το αρχικό, β) η μείωση σχετιζόταν με μισθώματα που οφείλονταν πριν ή μέχρι τις 30 Ιουνίου 2021, γ) δεν έχουν πραγματοποιηθεί άλλες ουσιώδεις αλλαγές στους όρους της μίσθωσης.

Η τροποποίηση δεν επηρεάζει τους εκμισθωτές. Το Συμβούλιο έδωσε παράταση στην περίοδο ισχύος της σχετικής διευκόλυνσης από 30 Ιουνίου 2021 σε 30 Ιουνίου 2022.

Η τροποποίηση εφαρμόζεται στις ετήσιες λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1η Απριλίου 2021. Πρόωρη εφαρμογή επιτρέπεται, συμπεριλαμβανομένων των ενδιάμεσων ή ετήσιων χρηματοοικονομικών καταστάσεων που δεν είχαν εγκριθεί προς δημοσίευση την 31 Μαρτίου 2021.

ΔΠΧΑ 4 Ασφαλιστήρια Συμβόλαια (Τροποποίηση) – «Παράταση της προσωρινής εξαιρέσης από την εφαρμογή του ΔΠΧΑ 9»

Με την τροποποίηση αυτή, η οποία εκδόθηκε στις 25 Ιουνίου 2020, δόθηκε αναβολή της ημερομηνίας εφαρμογής κατά δύο έτη, σε ετήσιες περιόδους αναφοράς που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2023 με σκοπό να επιτρέψει χρόνο για την ομαλή υιοθέτηση του τροποποιημένου ΔΠΧΑ 17 από δικαιοδοσίες σε όλο τον κόσμο. Αυτό θα επιτρέψει σε περισσότερες ασφαλιστικές οντότητες να εφαρμόσουν το νέο Πρότυπο ταυτόχρονα. Επιπλέον τροποποιήθηκε το ΔΠΧΑ 4, έτσι ώστε οι ασφαλιστικές οντότητες να μπορούν να εφαρμόσουν το ΔΠΧΑ 9 Χρηματοοικονομικά Μέσα παράλληλα με το ΔΠΧΑ 17.

Η τροποποίηση εφαρμόζεται στις ετήσιες λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2021.

Πρότυπα και Διερμηνείες υποχρεωτικά για μεταγενέστερες περιόδους που δεν έχουν εφαρμοστεί νωρίτερα από την Εταιρεία (ή και τον Όμιλο) και έχουν υιοθετηθεί από την Ε.Ε.:

Οι κατωτέρω τροποποιήσεις δεν αναμένεται να έχουν σημαντική επίπτωση στις χρηματοοικονομικές καταστάσεις της Εταιρείας εκτός αν αναφέρεται διαφορετικά.

Ετήσιες βελτιώσεις Διεθνή πρότυπα χρηματοοικονομικής αναφοράς 2018-2020

Την 14η Μαΐου 2020, το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων εξέδωσε τις ετήσιες βελτιώσεις που περιέχουν τις ακόλουθες τροποποιήσεις των κάτωθι Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς, οι οποίες εφαρμόζονται στις ετήσιες λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2022:

ΔΠΧΑ 1 Πρώτη εφαρμογή των διεθνών προτύπων χρηματοοικονομικής αναφοράς – Πρώτη εφαρμογή ΔΠΧΑ σε θυγατρική

Η τροποποίηση επιτρέπει η θυγατρική να εφαρμόσει την παράγραφο Δ16(α) του Προσαρτήματος του ΔΠΧΑ 1 ώστε να επιμετρήσει σωρευτικές συναλλαγματικές διαφορές χρησιμοποιώντας τα ποσά που αναφέρθηκαν από τη μητρική της, τα οποία είναι βασισμένα στην ημερομηνία μετάβασης της μητρικής στα ΔΠΧΑ.

ΔΠΧΑ 9 Χρηματοοικονομικά Μέσα – Αμοιβές και το 10% τεστ για την διαγραφή χρηματοοικονομικών υποχρεώσεων

Η τροποποίηση διευκρινίζει ποιες αμοιβές μια οντότητα πρέπει να περιλαμβάνει όταν εφαρμόζει το τεστ του 10% της παραγράφου Β.3.3.6 του ΔΠΧΑ 9 ώστε να προσδιορίσει εάν θα πρέπει να διαγράψει μια χρηματοοικονομική υποχρέωση. Η οντότητα περιλαμβάνει αμοιβές που καταβλήθηκαν ή εισπράχθηκαν μεταξύ της οντότητας (δανειζόμενη) και του δανειστή, συμπεριλαμβανομένων αμοιβών που καταβλήθηκαν ή εισπράχθηκαν είτε από την οντότητα ή το δανειστή για λογαριασμό άλλου μέρους.

ΔΠΧΑ 16 Μισθώσεις – Κίνητρα μίσθωσης

Η τροποποίηση αφαίρεσε το παράδειγμα για πληρωμές από τον εκμισθωτή σχετικά με τις βελτιώσεις μισθωμάτων στο επεξηγηματικό παράδειγμα 13 του προτύπου, με σκοπό να αποτρέψει οποιαδήποτε σύγχυση σχετικά με τον λογιστικό χειρισμό των κινήτρων μίσθωσης που μπορεί να προκύψει από τον τρόπο που τα κίνητρα μίσθωσης παρουσιάζονται στο παράδειγμα.

ΔΛΠ 16 Ενσώματα Πάγια (Τροποποίηση) – «Εισπράξεις ποσών πριν από την προβλεπόμενη χρήση»

Η τροποποίηση αλλάζει τον τρόπο που καταχωρείται το κόστος των δοκιμών καλής λειτουργίας του περιουσιακού στοιχείου και το καθαρό προϊόν της πώλησης από πωλήσεις στοιχείων που παράχθηκαν κατά τη διαδικασία της θέσης του περιουσιακού στοιχείου στη συγκεκριμένη τοποθεσία και κατάσταση. Τα έσοδα και οι δαπάνες παραγωγής αυτών των προϊόντων θα καταχωρούνται πλέον στο αποτέλεσμα χρήσης αντί να εμφανίζονται μειωτικά στο κόστος κτήσης των παγίων. Απαιτεί επίσης από τις οντότητες να γνωστοποιούν χωριστά τα ποσά των εσόδων και των δαπανών που σχετίζονται με τέτοια παραγόμενα είδη που δεν αποτελούν αποτέλεσμα της συνήθους δραστηριότητας της οντότητας.

Η τροποποίηση εφαρμόζεται στις ετήσιες λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2022.

ΔΛΠ 37 Προβλέψεις, ενδεχόμενες υποχρεώσεις και ενδεχόμενα περιουσιακά στοιχεία (Τροποποίηση) – «Επαχθείς συμβάσεις - Κόστος εκπλήρωσης μιας σύμβασης»

Η τροποποίηση καθορίζει ποιες δαπάνες θα πρέπει να περιλαμβάνει μια οντότητα στον προσδιορισμό του κόστους εκπλήρωσης μιας σύμβασης με σκοπό την αξιολόγηση εάν η σύμβαση είναι επαχθής. Η τροποποίηση διευκρινίζει ότι «το κόστος εκπλήρωσης μιας σύμβασης» περιλαμβάνει το άμεσα συσχετιζόμενο κόστος της εκπλήρωσης αυτής της σύμβασης και την κατανομή άλλων δαπανών που σχετίζονται άμεσα με την εκτέλεσή της. Η τροποποίηση διευκρινίζει

επίσης ότι, προτού αναγνωριστεί χωριστή πρόβλεψη για επαχθή σύμβαση, μια οντότητα αναγνωρίζει τυχόν ζημιά απομείωσης στα περιουσιακά στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν για την εκπλήρωση της σύμβασης, και όχι σε περιουσιακά στοιχεία που ήταν αφοσιωμένα μόνο στη συγκεκριμένη σύμβαση.

Η τροποποίηση εφαρμόζεται στις ετήσιες λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2022.

ΔΠΧΑ 3 Συνενώσεις Επιχειρήσεων (Τροποποίηση) – «Αναφορά στο Εννοιολογικό πλαίσιο»

Στις 14 Μαΐου 2020, το ΣΔΛΠ εξέδωσε την «Αναφορά στο Εννοιολογικό Πλαίσιο (Τροποποιήσεις στο ΔΠΧΑ 3)» με τροποποιήσεις στο ΔΠΧΑ 3 «Συνενώσεις Επιχειρήσεων». Η τροποποίηση επικαιροποίησε το πρότυπο ώστε να αναφέρεται στο Εννοιολογικό Πλαίσιο για τη Χρηματοοικονομική Αναφορά που εκδόθηκε το 2018, όταν πρέπει να προσδιοριστεί τι συνιστά περιουσιακό στοιχείο ή υποχρέωση σε μία συνένωση επιχειρήσεων. Επιπλέον, προστέθηκε μια εξαίρεση για ορισμένους τύπους υποχρεώσεων και ενδεχόμενων υποχρεώσεων που αποκτήθηκαν σε μια συνένωση επιχειρήσεων. Τέλος, διευκρινίζεται ότι ο αποκτών δεν πρέπει να αναγνωρίζει ενδεχόμενα περιουσιακά στοιχεία, όπως ορίζονται στο ΔΛΠ 37, κατά την ημερομηνία απόκτησης.

Η τροποποίηση εφαρμόζεται στις ετήσιες λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2022.

ΔΠΧΑ 17 Ασφαλιστήρια Συμβόλαια

Στις 18 Μαΐου 2017 το ΣΔΛΠ εξέδωσε το ΔΠΧΑ 17, το οποίο, μαζί με τις τροποποιήσεις που εκδόθηκαν στις 25 Ιουνίου 2020, αντικαθιστά το υφιστάμενο ΔΠΧΑ 4.

Το ΔΠΧΑ 17 θεσπίζει τις αρχές για την καταχώριση, αποτίμηση, παρουσίαση και τις γνωστοποιήσεις των ασφαλιστηρίων συμβολαίων με στόχο την παροχή μιας περισσότερο ομοιόμορφης προσέγγισης αποτίμησης και παρουσίασης για όλα τα ασφαλιστήρια συμβόλαια.

Το ΔΠΧΑ 17 απαιτεί η αποτίμηση των ασφαλιστικών υποχρεώσεων να μην διενεργείται στο ιστορικό κόστος αλλά στην τρέχουσα αξία με τρόπο συνεπή και με τη χρήση:

- αμερόληπτων αναμενόμενων σταθμισμένων εκτιμήσεων μελλοντικών ταμειακών ροών με βάση επικαιροποιημένες παραδοχές,
- προεξοφλητικών επιτοκίων που αντικατοπτρίζουν τα χαρακτηριστικά ταμειακών ροών των συμβάσεων και
- εκτιμήσεων σχετικά με τους χρηματοοικονομικούς και μη κινδύνους που προκύπτουν από την έκδοση των ασφαλιστηρίων συμβολαίων.

Το νέο πρότυπο εφαρμόζεται σε ετήσιες λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1 Ιανουαρίου 2023.

Η εταιρεία επί του παρόντος εξετάζει την επίπτωση του ΔΠΧΑ 17 στις χρηματοοικονομικές καταστάσεις, η οποία δεν μπορεί να ποσοτικοποιηθεί κατά την ημερομηνία δημοσίευσης αυτών των χρηματοοικονομικών καταστάσεων. Η εταιρεία σχεδιάζει να υιοθετήσει το ΔΠΧΑ 17 κατά την ημερομηνία που αυτό θα τεθεί σε υποχρεωτική εφαρμογή.

Πρότυπα και Διερμηνείες υποχρεωτικά για μεταγενέστερες περιόδους που δεν έχουν εφαρμοστεί νωρίτερα από την Εταιρεία (ή και τον Όμιλο) και δεν έχουν υιοθετηθεί από την Ε.Ε.:

Οι κατωτέρω τροποποιήσεις δεν αναμένεται να έχουν σημαντική επίπτωση στις χρηματοοικονομικές καταστάσεις της Εταιρείας εκτός αν αναφέρεται διαφορετικά.

ΔΛΠ 1 Παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων (Τροποποίηση) - «Κατάταξη υποχρεώσεων σε βραχυπρόθεσμες ή μακροπρόθεσμες»

Η τροποποίηση επηρεάζει μόνο την παρουσίαση των υποχρεώσεων στην κατάσταση οικονομικής θέσης. Με την τροποποίηση διευκρινίζεται ότι η κατάταξη των υποχρεώσεων θα πρέπει να βασίζεται σε υφιστάμενα δικαιώματα κατά την ημερομηνία λήξης της περιόδου αναφοράς. Επίσης, η τροποποίηση αποσαφήνισε ότι οι προσδοκίες της Διοίκησης για τα γεγονότα που αναμένεται να συμβούν μετά την ημερομηνία του ισολογισμού δεν θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και διευκρίνισε τις περιπτώσεις που συνιστούν τακτοποίηση της υποχρέωσης.

Η τροποποίηση εφαρμόζεται στις ετήσιες λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2023.

ΔΛΠ 1 Παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων και Οδηγία Πρακτικής Εφαρμογής των ΔΠΧΑ Νο 2: Γνωστοποιήσεις λογιστικών πολιτικών (Τροποποιήσεις)

Στις 12 Φεβρουαρίου 2021 το Συμβούλιο των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων εξέδωσε τροποποίηση στο ΔΛΠ 1 με την οποία διευκρίνισε ότι:

- Ο ορισμός των λογιστικών πολιτικών δίνεται στην παράγραφο 5 του ΔΛΠ 8.
- Η οικονομική οντότητα θα πρέπει να γνωστοποιεί τις σημαντικές λογιστικές πολιτικές. Οι λογιστικές πολιτικές είναι σημαντικές όταν μαζί με τις λοιπές πληροφορίες που περιλαμβάνουν οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις δύνανται να επηρεάσουν τις αποφάσεις που λαμβάνουν οι κύριοι χρήστες των χρηματοοικονομικών καταστάσεων.
- Οι λογιστικές πολιτικές για μη σημαντικές συναλλαγές θεωρούνται μη σημαντικές και δεν θα πρέπει να γνωστοποιούνται. Οι λογιστικές πολιτικές, ωστόσο, μπορεί να είναι σημαντικές ανάλογα με τη φύση κάποιων συναλλαγών ακόμα και αν τα σχετικά ποσά είναι μη σημαντικά. Οι λογιστικές πολιτικές που σχετίζονται με σημαντικές συναλλαγές και γεγονότα δεν είναι πάντοτε σημαντικές στο σύνολό τους.
- Οι λογιστικές πολιτικές είναι σημαντικές όταν οι χρήστες των χρηματοοικονομικών καταστάσεων τις χρειάζονται προκειμένου να κατανοήσουν άλλη σημαντική πληροφόρηση των χρηματοοικονομικών καταστάσεων.
- Η πληροφόρηση για το πώς η οικονομική οντότητα έχει εφαρμόσει μία λογιστική πολιτική είναι πιο χρήσιμη στους χρήστες των χρηματοοικονομικών καταστάσεων σε σχέση με την τυποποιημένη πληροφορία ή τη σύνοψη των διατάξεων των ΔΠΧΑ.

- Στην περίπτωση που η οικονομική οντότητα επιλέξει να συμπεριλάβει μη σημαντική πληροφόρηση για τις λογιστικές πολιτικές, η πληροφόρηση αυτή δεν θα πρέπει να παρεμποδίζει τη σημαντική πληροφόρηση για τις λογιστικές πολιτικές.

Επίσης, προστίθενται οδηγίες και επεξηγηματικά παραδείγματα στη δεύτερη Δήλωση Πρακτικής για να βοηθήσουν στην εφαρμογή της έννοιας του ουσιώδους κατά τη διενέργεια κρίσεων στις γνωστοποιήσεις λογιστικών πολιτικών.

Οι τροποποιήσεις εφαρμόζονται στις ετήσιες λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2023.

ΔΛΠ 8 Λογιστικές Πολιτικές, Αλλαγές στις Λογιστικές Εκτιμήσεις και Λάθη (Τροποποίηση)

- «Ορισμός Λογιστικών εκτιμήσεων»

Στις 12 Φεβρουαρίου 2021 το Συμβούλιο των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων εξέδωσε τροποποίηση στο ΔΛΠ 8 με την οποία:

- Όρισε τις λογιστικές εκτιμήσεις ως νομισματικά ποσά στις χρηματοοικονομικές καταστάσεις που υπόκεινται σε αβεβαιότητα ως προς τη μέτρησή τους.
- Διευκρίνισε πως μία λογιστική πολιτική μπορεί να απαιτεί τα στοιχεία των χρηματοοικονομικών καταστάσεων να αποτιμώνται κατά τέτοιο τρόπο που να δημιουργείται αβεβαιότητα. Στην περίπτωση αυτή η οικονομική οντότητα αναπτύσσει μία λογιστική εκτίμηση. Η ανάπτυξη λογιστικών εκτιμήσεων περιλαμβάνει τη χρήση κρίσεων και υποθέσεων.
- Κατά την ανάπτυξη των λογιστικών εκτιμήσεων η οικονομική οντότητα χρησιμοποιεί τεχνικές αποτίμησης και δεδομένα.
- Η οικονομική οντότητα μπορεί να απαιτηθεί να μεταβάλει τις λογιστικές εκτιμήσεις της. Το γεγονός αυτό από τη φύση του δεν σχετίζεται με τις προηγούμενες χρήσεις ούτε αποτελεί διόρθωση λάθους. Οι μεταβολές στα δεδομένα ή στις τεχνικές αποτίμησης αποτελούν μεταβολές στις λογιστικές εκτιμήσεις εκτός αν σχετίζονται με διόρθωση λάθους.

Η τροποποίηση εφαρμόζεται στις ετήσιες λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2023.

ΔΛΠ 12 Φόροι εισοδήματος (Τροποποίηση) – «Αναβαλλόμενος φόρος που σχετίζεται με στοιχεία ενεργητικού και υποχρεώσεων που προκύπτουν από συγκεκριμένη συναλλαγή»

Στις 7 Μαΐου 2021 το Συμβούλιο των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων εξέδωσε τροποποίηση στο ΔΛΠ 12 με την οποία περιόρισε το πεδίο εφαρμογής της εξαίρεσης αναγνώρισης σύμφωνα με την οποία οι εταιρείες σε συγκεκριμένες περιπτώσεις εξαιρούνταν από την υποχρέωση αναγνώρισης αναβαλλόμενου φόρου κατά την αρχική αναγνώριση στοιχείων ενεργητικού ή υποχρεώσεων. Η τροποποίηση αποσαφηνίζει ότι η εν λόγω εξαίρεση δεν εφαρμόζεται πλέον σε συναλλαγές που κατά την αρχική αναγνώριση έχουν ως αποτέλεσμα τη δημιουργία ισόποσων φορολογητέων και εκπεστέων προσωρινών διαφορών, όπως οι μισθώσεις για τους μισθωτές και οι υποχρεώσεις αποκατάστασης.

Η τροποποίηση εφαρμόζεται στις ετήσιες λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2023.

ΔΠΧΑ 17 Ασφαλιστήρια Συμβόλαια (Τροποποίηση) – «Αρχική εφαρμογή ΔΠΧΑ 17 και ΔΠΧΑ 9 - Συγκριτική πληροφόρηση»

Στις 9 Δεκεμβρίου 2021 το Συμβούλιο των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων εξέδωσε τροποποίηση στο ΔΠΧΑ, η οποία προσθέτει μια νέα επιλογή για την μετάβαση στο ΔΠΧΑ 17 προκειμένου να εξομαλύνει τις λογιστικές αναντιστοιχίες που προκύπτουν στη συγκριτική πληροφόρηση μεταξύ των υποχρεώσεων των ασφαλιστικών συμβάσεων και των σχετικών χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων κατά την αρχική εφαρμογή του ΔΠΧΑ 17, και ως εκ τούτου να βελτιώσει τη χρησιμότητα της συγκριτικής πληροφόρησης για τους χρήστες των χρηματοοικονομικών καταστάσεων. Επιτρέπει την παρουσίαση της συγκριτικής πληροφόρησης σχετικά με τα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία με τρόπο που είναι πιο συνεπής με το ΔΠΧΑ 9.

Η τροποποίηση εφαρμόζεται στις ετήσιες λογιστικές περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2023.

Η εταιρεία στην παρούσα χρονική στιγμή, εξετάζει την επίπτωση της εφαρμογής του εν λόγω προτύπου στις Οικονομικές Καταστάσεις της, εφαρμόζοντας παράλληλα σενάρια ευαισθησίας και αναλύσεις αποκλίσεων.

2.20 Εκτιμήσεις και κρίσεις της Διοίκησης

Η Εταιρεία κάνει εκτιμήσεις και υποθέσεις που επηρεάζουν τα αναφερόμενα ποσά των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων μέσα στην επόμενη χρήση. Οι εκτιμήσεις και οι υποθέσεις αξιολογούνται συνεχώς με βάση την ιστορία και προηγούμενη εμπειρία και άλλους παράγοντες, περιλαμβανομένων και προσδοκώμενων γεγονότων που θεωρούνται λογικά υπό τις τρέχουσες συνθήκες. Οι εκτιμήσεις και οι παραδοχές αυτές αναθεωρούνται σε συνεχή βάση. Οι αναθεωρήσεις αυτές αναγνωρίζονται στην περίοδο που πραγματοποιούνται και επηρεάζουν τις σχετικές περιόδους που αφορούν.

Οι εκτιμήσεις και οι παραδοχές αυτές είναι η βάση για τη λήψη αποφάσεων, σχετικά με τις λογιστικές αξίες των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων που δεν προκύπτουν από άλλες πηγές. Τα πραγματικά μελλοντικά αποτελέσματα ενδέχεται να διαφέρουν από τις ανωτέρω εκτιμήσεις, ενώ οι όποιες αποκλίσεις δύνανται να έχουν σημαντική επίπτωση επί των Οικονομικών Καταστάσεων.

Οι βασικοί τομείς που περιλαμβάνουν εκτιμήσεις και κρίσεις της διοίκησης έχουν ως εξής:

2.20.1 Ασφαλιστήρια συμβόλαια

Η Εταιρεία εξακολουθεί να εφαρμόζει τις ίδιες λογιστικές πολιτικές για την αναγνώριση και αποτίμηση των υποχρεώσεων της από ασφαλιστήρια συμβόλαια (συμπεριλαμβανομένων και των εξόδων πρόσκτησης και άλλων σχετικών άυλων ασφαλιστικών στοιχείων Ενεργητικού) και ανασφαλιστήρια συμβόλαια που κατέχει. Η Διοίκηση χρησιμοποίησε την κρίση της και δημιούργησε ένα σύνολο λογιστικών πολιτικών και για την αναγνώριση και αποτίμηση των υποχρεώσεων και δικαιωμάτων της από ασφαλιστήρια συμβόλαια που εκδόθηκαν και ανασφαλιστήρια συμβόλαια που κατέχει, έτσι ώστε να παρέχονται οι πιο χρήσιμες πληροφορίες στους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων της Εταιρείας.

Η εκτίμηση της τελικής υποχρέωσης που προκύπτει από ζημιές που καλύπτονται από ασφαλιστήρια συμβόλαια είναι η σημαντικότερη λογιστική εκτίμηση της Εταιρείας. Υπάρχουν αρκετές πηγές αβεβαιότητας, όπως ο χρόνος, ο αποπληθωρισμός κ.τ.λ που χρειάζεται να ληφθούν υπόψη στον υπολογισμό της τελικής υποχρέωσης της Εταιρείας από τέτοιες

περιπτώσεις.

Το Απόθεμα Εκκρεμών Ζημιών αξιολογείται συνεχώς και ελέγχεται από την Επιτροπή Αποθεμάτων της Εταιρείας. Γίνεται πρόβλεψη για το εκτιμώμενο τελικό κόστος όλων των ζημιών που δεν έχουν κλείσει με αφαίρεση των ποσών που έχουν ήδη πληρωθεί, είτε αυτές σχετίζονται με γεγονότα που συνέβησαν κατά τη διάρκεια της χρήσης, ή σε προηγούμενες χρήσεις και ανεξαρτήτως του αν έχουν ή όχι δηλωθεί στην Εταιρεία. Οι ασφαλιστικές ζημιές αναγνωρίζονται ως υποχρεώσεις όταν υπάρχουν ικανοποιητικές ενδείξεις ύπαρξής τους και το μέγεθός τους μπορεί να υπολογιστεί. Αν είναι γνωστή η ύπαρξη μιας υποχρέωσης αλλά υπάρχει αβεβαιότητα ως προς το τελικό της ποσό, γίνεται πρόβλεψη με βάση την προηγούμενη εμπειρία από παρόμοιες περιπτώσεις. Ασφαλιστικές ζημιές μπορεί να αντιπροσωπεύουν είτε ένα ξεχωριστό ποσό, είτε μια συνολική υποχρέωση σχετικά με μια κατηγορία εργασιών ή γεγονότων.

Για τη διενέργεια του ελέγχου επάρκειας των αποθεμάτων σύμφωνα με το Δ.Π.Χ.Α. 4, η Εταιρεία χρησιμοποιεί εξωτερικό αδειούχο αναλογιστή.

2.20.2 Απομείωση της αξίας των χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων

Η απομείωση της αξίας των χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων είναι μια από τις σημαντικές αποφάσεις της Διοίκησης η οποία στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό στις εκτιμήσεις και υποθέσεις που κάνει σχετικά με την διερεύνηση ύπαρξης τυχόν αντικειμενικών ενδείξεων και των χρησιμοποιημένων επιτοκίων. Ανάμεσα στους παράγοντες που συνεκτιμούνται για τέτοιες κρίσεις είναι τα τρέχοντα επιτόκια της αγοράς και η κανονική διακύμανση στην τιμή του χρεογράφου, η οικονομική υγεία του εκδότη του χρεογράφου, οι αποδόσεις του κλάδου, τεχνολογικές αλλαγές και χρηματοδοτικές ταμειακές ροές.

2.20.3 Απομείωση της αξίας των απαιτήσεων

Η Εταιρεία σχηματίζει προβλέψεις για απομείωση της αξίας των απαιτήσεων όταν υπάρχουν βάσιμες ενδείξεις για την σημαντική οικονομική δυσχέρεια των χρεωστών και ότι δεν πρόκειται να εισπραχθεί το σύνολο των απαιτήσεων που είναι απαιτητές στα πλαίσια των σχετικών συμβάσεων που υπάρχουν. Σε κάθε ημερομηνία της Χρηματοοικονομικής Θέσης όλες οι καθυστερημένες και επισφαλείς απαιτήσεις επανεκτιμούνται για να προσδιοριστεί το ύψος της πρόβλεψης με βάση τις πολιτικές της Εταιρείας, τις εκτιμήσεις της Διοίκησης αλλά και των νομικών της συμβούλων. Δε διαγράφεται καμιά απαίτηση αν δεν εξαντληθούν όλες οι νομικές και πρακτικές ενέργειες για την είσπραξή τους.

2.20.4 Φόροι εισοδήματος

Η πρόβλεψη για φόρο εισοδήματος με βάση το Δ.Λ.Π.12 υπολογίζεται με εκτίμηση των φόρων που θα καταβληθούν στις φορολογικές αρχές τόσο στην τρέχουσα χρήση όσο και σε μεταγενέστερες περιόδους και περιλαμβάνει τον τρέχοντα φόρο εισοδήματος, πρόβλεψη για έκτακτους φόρους και εισφορές για κάθε χρήση καθώς και την πρόβλεψη για αναβαλλόμενους φόρους. Για τις απαιτήσεις από αναβαλλόμενη φορολογία εκτιμάται η μελλοντική ικανότητα της Εταιρείας να παράγει το αναγκαίο φορολογητέο εισόδημα που συμψηφίζει τον αναβαλλόμενο φόρο. Η τελική εκκαθάριση των φόρων εισοδήματος πιθανόν να αποκλίνει από τα σχετικά ποσά, που έχουν καταχωρηθεί στις οικονομικές καταστάσεις.

1. Κίνδυνος μακροοικονομικού περιβάλλοντος

Το παγκόσμιο οικονομικό περιβάλλον

Σύμφωνα με τα όσα αναφέρει η Παγκόσμια Τράπεζα στην έκθεσή της Global Economic Prospects η παγκόσμια οικονομία συνεχίζει να υποφέρει από μια σειρά αποσταθεροποιητικών κραδασμών.

Μετά από περισσότερα από δύο χρόνια πανδημίας, η εισβολή της Ρωσικής Ομοσπονδίας στην Ουκρανία και οι παγκόσμιες επιπτώσεις της στις αγορές εμπορευμάτων, τις αλυσίδες εφοδιασμού, τον πληθωρισμό καθώς και οι χρηματοοικονομικές συνθήκες έχουν επιταχύνει την επιβράδυνση της παγκόσμιας ανάπτυξης. Ειδικότερα ο πόλεμος στην Ουκρανία οδηγεί σε εκτίναξη των τιμών και αστάθεια στις ενεργειακές αγορές,

Η εισβολή στην Ουκρανία οδήγησε επίσης σε σημαντική αύξηση των τιμών των αγροτικών προϊόντων, η οποία επιδεινώνει την επισιτιστική ανασφάλεια και την ακραία φτώχεια σε πολλές αναδυόμενες αγορές και αναπτυσσόμενες οικονομίες (EMDE).

Πολλοί κίνδυνοι θα μπορούσαν να εκτροχιάσουν περαιτέρω αυτό που είναι τώρα μια επισφαλής ανάκαμψη. Μεταξύ αυτών είναι, η πιθανότητα υψηλού παγκόσμιου

πληθωρισμού συνοδευόμενο από χαμηλή ανάπτυξη, που θυμίζει τον στασιμοπληθωρισμό της δεκαετίας του 1970. Αυτό θα μπορούσε τελικά να οδηγήσει σε απότομη σύσφιξη της νομισματικής πολιτικής στις προηγμένες οικονομίες για τον περιορισμό του πληθωρισμού να οδηγήσει σε αυξανόμενο κόστος δανεισμού και πιθανώς να κορυφωθεί σε χρηματοοικονομικό στρες σε ορισμένα EMDE.

Απαιτείται πολιτική απάντηση από τις αρχές του EMDE και την παγκόσμια κοινότητα για την τόνωση της ανάπτυξης και την ενίσχυση των μακροοικονομικών πλαισίων, με μείωση των οικονομικών ευπαθειών, παροχή υποστήριξης σε ευάλωτες ομάδες πληθυσμού, και να μετριάσουν τις μακροπρόθεσμες επιπτώσεις των παγκόσμιων κραδασμών των τελευταίων ετών.

Το Ελληνικό οικονομικό περιβάλλον

Σύμφωνα με την πρώτη εκτίμηση της ΕΛΣΤΑΤ, το ΑΕΠ για το 2021 ανήλθε σε € 181,0 δισ. έναντι € 167.1 δισ. το 2020, παρουσιάζοντας αύξηση κατά 8,3%. Η εκτίμηση αυτή έχει υπολογιστεί από το άθροισμα των αντίστοιχων αποτελεσμάτων των τριμήνων του έτους 2021 (μη εποχικά διορθωμένων) όπως έχουν προκύψει μετά την ενσωμάτωση ενημερωμένων στοιχείων από τις πηγές. Το ΑΕΠ σε τρέχουσες τιμές το 2021 ανήλθε σε € 182,8 δισ. έναντι € 165.3 δισ. το 2020 παρουσιάζοντας αύξηση κατά 10,6%. Η συνολική τελική καταναλωτική δαπάνη παρουσίασε αύξηση κατά 8,8%, σε σχέση με το 4ο τρίμηνο του 2020, ενώ οι ακαθάριστες επενδύσεις παγίου κεφαλαίου αυξήθηκαν κατά 24,1%, σε σχέση με το 4ο τρίμηνο του 2020. Επίσης, αύξηση κατά 24.1%, σε σχέση με το 4ο τρίμηνο του 2020 παρουσίασαν οι εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών. Οι εξαγωγές αγαθών αυξήθηκαν κατά 4,1%, ενώ οι εξαγωγές υπηρεσιών αυξήθηκαν κατά 63,2%. Τέλος, αύξηση κατά 33,2%, σε σχέση με το 4ο τρίμηνο του 2020, παρουσίασαν οι εισαγωγές αγαθών και υπηρεσιών. Οι εισαγωγές αγαθών αυξήθηκαν κατά 29,8% και οι εισαγωγές υπηρεσιών αυξήθηκαν κατά 43,4%. Σύμφωνα με την έρευνα εργατικού δυναμικού της ΕΛΣΤΑΤ, το εποχικά διορθωμένο ποσοστό ανεργίας τον Δεκέμβριο του 2021 ανήλθε σε 12,8% έναντι του 15,5% το Δεκέμβριο του 2020. Οι άνεργοι μειώθηκαν κατά 118.891 άτομα σε σχέση με τον Δεκέμβριο του 2020 και αύξηση κατά 45.124 άτομα σε σχέση με το Νοέμβριο του 2021.

Η Ελληνική ασφαλιστική αγορά

Σύμφωνα με τα πρόσφατα στοιχεία της Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος, Η συνολική παραγωγή ασφαλίσεων (σύμφωνα με τα στοιχεία Ιανουαρίου – Δεκεμβρίου 2021) καταγράφεται αυξημένη σε σχέση με το 2020 κατά 7,7%.

Επίσης το 2021 οι ασφαλίσεις Ζωής κατέγραψαν αύξηση κατά 10% σε σχέση με την προηγούμενη χρονιά, ενώ οι ασφαλίσεις κατά Ζημιών αντίστοιχα παρουσίασαν αύξηση κατά 5,7%.

Κίνδυνος COVID-19

Η ταχεία εξάπλωση του Covid-19 στην Ευρώπη και σε όλο σχεδόν τον κόσμο είχαν σημαντικές επιπτώσεις στην παγκόσμια οικονομία. Η ελληνική οικονομία ευελπιστεί να σταθεροποιηθεί μέσα στο 2022. Σημειώνεται, ότι η πανδημία είναι σε εξέλιξη, οι εκτιμήσεις αυτές στηρίζονται στα έως τώρα δεδομένα και η πληροφόρηση και ο βαθμός αβεβαιότητας τους είναι υψηλός. Παρόλα αυτά η διοίκηση της εταιρείας παρακολουθεί στενά τις εξελίξεις αυτές, αξιολογεί τους κινδύνους και προβαίνει στις απαραίτητες ενέργειες έτσι ώστε να συνεχιστεί η απρόσκοπτη λειτουργία της εταιρείας. Με βάση τα δεδομένα που ισχύουν κατά τον χρόνο σύνταξης των οικονομικών καταστάσεων, η επίπτωση που υφίσταται στην δραστηριότητα της η Εταιρεία εκτιμάται σε αναμενόμενα επίπεδα.

Κίνδυνος από τον πόλεμο Ρωσίας - Ουκρανίας

Με βάση τις πρόσφατες γεωπολιτικές εξελίξεις του πολέμου μεταξύ της Ρωσίας με την Ουκρανία που ξεκίνησε τον Φεβρουάριο του 2022 και συνεχίζει μέχρι σήμερα, εκτιμάται ότι θα επηρεαστούν αρνητικά οι παγκόσμιες χρηματοοικονομικές αγορές και οι αγορές ενέργειας. Μέχρι σήμερα οι αγορές παρουσιάζουν αστάθεια και η πορεία τους εκτιμάται ότι θα εξαρτηθεί από την πορεία των γεωπολιτικών εξελίξεων. Η εταιρεία δεν δραστηριοποιείται στην Ουκρανία ή στη Ρωσία και επομένως δεν υπάρχουν άμεσες επιπτώσεις. Παρόλα αυτά η διοίκηση παρακολουθεί στενά τις εξελίξεις και τα γεγονότα, αξιολογεί τους κινδύνους και εκτιμά πως δεν θα επηρεαστούν τα οικονομικά μεγέθη του σε σημαντικό βαθμό. Η εταιρεία δεν κατέχει χρηματοοικονομικά μέσα εκδοτών με έδρα τα εμπλεκόμενα μέρη. Με βάση τα δεδομένα που ισχύουν κατά τον χρόνο σύνταξης των οικονομικών καταστάσεων, η επίπτωση που υφίσταται στην δραστηριότητα της η εταιρεία εκτιμάται σε αναμενόμενα επίπεδα.

Γεγονότα μετά την ημερομηνία του Ισολογισμού

Δεν υπάρχουν σημαντικά γεγονότα μεταγενέστερα της ημερομηνίας του ισολογισμού τα οποία θα έπρεπε ή να κοινοποιηθούν ή να διαφοροποιήσουν τα κονδύλια των δημοσιευμένων οικονομικών καταστάσεων και τα οποία να έχουν επιπτώσεις επί αυτών των οικονομικών καταστάσεων.

Αθήνα, 01 Ιουνίου 2022

**Ο ΝΟΜΙΜΟΣ ΑΝΤΙΠΡ/ΠΟΣ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΦΙΝΤΕΝΣΙΑ ΑΕ

**ΠΕΤΡΟΣ Μ ΣΙΡΑΓΑΣ
ΑΔΤ: Φ 133520
ΑΡ. ΑΔ. ΟΕΕ 33749 Α ΤΑΞΗΣ**

Στοιχεία και πληροφορίες χρήσης

MITSUI SUMITOMO INSURANCE COMPANY EUROPE LTD

ΜΙΤΣΥΙ ΣΥΜΙΤΟΜΟ ΙΝΣΟΥΡΑΝΣ ΚΟΜΠΑΝΥ Σ.Α. ΑΡ.Μ.Α.Ε. 12947/05/Β/86/127 ΕΔΡΑ: ΛΕΩΦ. ΑΜΑΛΙΑΣ 26Α, 10557, ΑΘΗΝΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΑΠΟ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2021 ΕΩΣ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2021 (Δημοσιευόμενα βάσει του κ. ν. 2190/20, άρθρο 135 για επιχειρήσεις που συντάσσουν ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, κατά τα ΔΛΠ)				
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ				
Αρμόδια Εποπτική Αρχή: Διεύθυνση διαδίκτυου: Ημερομηνία έγκρισης από το Διοικητικό Συμβούλιο των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων (από τις οποίες αντλήθηκαν τα στοιχεία και πληροφορίες): Ορκωτός ελεγκτής λογιστή: Ελεγκτική εταιρία: Τύπος έκθεσης έλεγχου ελεγκτών:		Τράπεζα της Ελλάδος (Δ.Ε.Ι.Α.) www.fidentia.gr 01-Ιουν-22		
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΣΗΣ		ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΣΥΝΟΛΙΚΩΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ		
ποσά εκφρασμένα σε χιλιάδες €		ποσά εκφρασμένα σε χιλιάδες €		
	31.12.2021	31.12.2020	1.1 - 31.12.2021	1.1 - 31.12.2020
ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ				
Λοιπές απαιτήσεις	61	57	6	0
ΣΥΝΟΛΟ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ	61	57	-2	-2
ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΙΔΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ				
Μαθηματικά αποθέματα και τεχνικές προβλέψεις				
Εκκρεμείς αποζημιώσεις ζημιών και ζωής	0	0	0	0
	0	0	0	0
Υποχρεώσεις				
Υποχρεώσεις προς ασφαλιστές, πράκτορες και συναργάτες πωλήσεων	1	1		
Λοιπές υποχρεώσεις	24	20		
Λοιπές προβλέψεις	0	0		
	24	20		
Σύνολο υποχρεώσεων και προβλέψεων	24	20		
Ίδια Κεφάλαια				
Αποθεματικά	37	37		
Σύνολο ιδίων κεφαλαίων	37	37		
ΣΥΝΟΛΟ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ	61	57		
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΜΕΤΑΒΟΛΩΝ ΙΔΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ		ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ		
ποσά εκφρασμένα σε χιλιάδες €		ποσά εκφρασμένα σε χιλιάδες €		
	31.12.2021	31.12.2020	1.1 - 31.12.2021	1.1 - 31.12.2020
Σύνολο ιδίων κεφαλαίων έναρξης χρήσης (01.01.2021 και 01.01.2020 αντίστοιχα)	37	37	0	0
Σύνολο ιδίων κεφαλαίων λήξης χρήσης (31.12.2021 και 31.12.2020 αντίστοιχα)	37	37	0	0
Σύνολο εισροών / (εκροών) από λειτουργικές δραστηριότητες (α)	0	0	0	0
Σύνολο εισροών / (εκροών) από επενδυτικές δραστηριότητες (β)	0	0	0	0
Σύνολο εισροών / (εκροών) από χρηματοδοτικές δραστηριότητες (γ)	0	0	0	0
Καθαρή αύξηση / (μείωση) στα ταμειακά διαθέσιμα και ισοδύναμα χρήσης (α) + (β) + (γ)	0	0	0	0
Ταμειακά διαθέσιμα και ισοδύναμα έναρξης χρήσης	0	0	0	0
Ταμειακά διαθέσιμα και ισοδύναμα λήξης χρήσης	0	0	0	0
Αθήνα, 01 Ιουνίου 2022				
Ο ΝΟΜΙΜΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΪΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΦΙΝΤΕΝΣΙΑ ΑΕ		Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ ΠΕΤΡΟΣ Μ. ΣΙΡΑΓΑΣ ΑΔΤ Φ 133520		

Διαδικτυακός τόπος ανάρτησης της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης

Οι ετήσιες Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις της Εταιρίας είναι καταχωρημένες στο διαδίκτυο στη διεύθυνση <http://fidentia.gr/>.